

அக்கினிக் குஞ்சு

AKKINIKKUNCHU

கலை இலக்கியப் பங்களிப்புத் தந்திரம்

ரூபா 2/-

எமது
வாழ்த்துக்கள்

செட்டியார் அச்சகம்
430, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி 7853

ஆசிரியர்: முல்லையூரான்
கலை, இலக்கிய, அரசியல், பொழுதுபோக்கு
அம்சங்கள் அடங்கிய பலகவைச் சஞ்சிகை)

“அக்கினிக் குஞ்சொன்று பிறக்கும் - மன(க்)
குப்பைகள், காடுகள் எரிக்கும்
வளமிது வசந்தம் பிறக்கும் - அதிக
மரனுடதர்மம் சிறக்கும்.”

1980
மங்குனி
இதழ்

முகவரி: அக்கினிக் குஞ்சு
இல. 36,
சிவன்கோவில் வீதி,
திருநெல்வேலி தெற்கு
திருநெல்வேலி.

அக்கினிக் குஞ்சு தாங்கிவரும் கதைகள்
கட்டுரைகள், கவிதைகள் அனைத்தும்
கற்பனையே. ஆக்கியோர்களே, தங்கள்
ஆக்கத்திற்கு முழுப்பொறுப்பும் உடை
பேர்த்

சஞ்சிகைக் குழு:

- 1: பொ. அருணகிரிநாதன்
- 2: க. பத்மலோஜினி
- 3: செ. சேதராசா
- 4: ச. இராஜேஸ்வரன்
- 5: ஆர். தெய்வராஜன்
- 6: ஐ. தயானந்தராஜா
- 7: ஏ. நகுலேஸ்வரி
- 8: பி. ஞானேஸ்வரன்
- 9: வி. பிரேமா
- 10: ப. மனோகரன்
- 11: வி. இராதா
- 12: எல். இராசநாயகம்
- 13: பொ. ஞானதேவிகை
- 14: ஆர். தெய்வராஜன்
- 15: என். சிதம்பரமுர்த்தி

பிரதம ஆலோசகர்:

வி. பி. சிவநாதன்
(உதவி/விரிவுரைப்பாளர்
யாழ்ப்பாணம்/பல்கலைக்கழகம்)

இரண்டு பலஸ்தீனக் கவிதைகள்

பௌசி - அல் - அஸ்மார்

தமிழாக்கம்: எம். ஏ. நுஸ்ரான்

ஆசிரியர் பார்வையில்....

காலத்திற்குக்காலம் தோன்றுகின்ற சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றின் நிலையில் காலம் மாறுபட்டாலும் கூட ஈற்றில் அவை சமூகங்களத்தில் நிலைகொள்ள முடியாமல் போய்விடுவது தற்காலத்தில் ஈழத்தைப் பொறுத்த வரை தெளிவான ஓர் உண்மையாகும். ஆனாலும் அவை தமிழாலியன்ற “மனித நாகரீகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடிய கருத்துக்களை வலியுறுத்தாமல் விட்டுவிடுவதில்லை. இந்த உண்மையின் அடிப்படையில் எத்தனை காலம் வாழ்ந்தோம், வாழ்வோம் என்ற பிரச்சனைக்கு வகை கொள்ளாமல், வாழும் காலத்தில் என்ன பணிகளைச் செய்தோம் என்பதும் சமுதாயப்பாதையிலே ஓர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி னோமா? என்பதில்தான் ஒவ்வோர் சஞ்சிகையின் வெற்றியும் ஆழமையும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்னும் கருத்தில் மிகவும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டதால்தான் “அக்கினிக் குஞ்சு” பிறக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சமுதாயச் சீர்கேடுகளும், வலிவற்ற தன்மையினையும் சுட்டிக்காட்டுவதனால், ஓர் புதிய சமுதாயம் ஒன்றைக் கட்டி எழுப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் கட்சிச்சார்பற்ற முற்போக்குக் கருத்துக்களை மிகவும் துல்லியமாக வெளிக்கொணர்ந்து சஞ்சிகை வாயிலாகச் சமூகத்தினுடே பரப்புகின்றபோது எங்காவது ஒரு மூலையில் ஓர் மனமாற்றம் ஏற்படாமலா போகவிடப்போகின்றது? என்ற அசையாத நம்பிக்கையோடு அக்கினிக் குஞ்சு உங்கள் கரங்களிலே இருக்கிறது? அதன் வளர்ச்சி, அதன் ஆயுள் வாசகங்களாகிய உங்கள் கைகளிலேதான் தங்கியுள்ளது என்பதை நினைவூட்டி நிறைக்கிறேன்.

ஆ-ர்

பௌசி அல் - அஸ்மார் புத்த பெற்ற பலஸ்தீனக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். ‘கொமன்ஸ்’ என்ற அமெரிக்க சஞ்சிகையின் 1970 டிசம்பர் இதழில், ஹாவாட் பக்கைக் கழக சட்டத்துறைப் பேராசிரியர் அவன் டெர்ஷோவிறஸ் என்பவர் அல் - அஸ்மார் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதினார்: இக்கவிஞர் 31 வயதுடைய இஸ்ரேலிய அரசுப் பிரஜை. இவர் தனது சொந்த இடமான டிட்டாவில் இருந்து கவிதை எழுதி வந்தார்... இப்பொழுது டெமொன்சிறைச் சாலையில் இருந்து தனது கவிதைகளை எழுதுகிறார். நான் சிறைக்கைதிகள் மத்தியில் பெளசியைப்பற்றி விசாரித்தேன்; கட்டுமாள்தான், வசீகரப் புன்னகை புடன் கூடிய ஓர் உயர்ந்த மனிதர் முன்வந்தார். 31 வயதுக்கு அதிகமான முதிர்ச்சியைக் காட்டும்

பௌசியின் தோற்றத்தில் தன்னம்பிக்கை, உறுதி, நேர்மை ஆகியவை மணம்விசின. நான் அவரைக் கவனித்ததில் இருந்தும் மற்றச் சிறைக்கைதிகளுடன் அவர் பழகிய முறையில் இருந்தும் பெளசி அல்-அஸ்மார் ஓர் தலைவன் என்று என்னால் கூற முடியும். நீங்கள் ஏன் தடுத்த வயக் கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள் என்று நான் பெளசியிடம் கேட்டேன். அவர் எனது கண்களை உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டு சொன்னார் “ஏனெனில் நான் ஓர் அராபியன்” என்று. அவரது இக் கூற்று 1970 செப்டம்பர் மாதம் அவர் சிறையில் இருக்கும்போது எழுதிய “ஏனெனில் நான் ஓர் அராபியன்” என்ற கவிதையில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் இருந்து அவரது இரு கவிதைகளின் தமிழாக்கம் இங்கு தரப்படுகின்றது.

1. ஒரு யூத நண்பனுக்கு

சாத்திய மற்றதை
என்னிடம் கேளாதே;

நட்சத்திரங்களைக் கொண்டுவரும்படி
சூரியனிடம் நடந்து செல்லும்படி
என்னிடம் கேளாதே;

கடலை வற்றவைக்கும்படி
பகலொளியைத் துடைத்துவிடும்படி
என்னைக் கேளாதே.

எனது கண்ணை,
எனது காதலை,
எனது இளமை நினைவுகளை
அழித்துவிடும்படி என்னைக் கேளாதே
நான் ஒரு வெறும் மனிதன்.

ஓர் ஒலிவமரத்தின்கீழ்
நான் வளர்ந்தேன்
எனது தோட்டத்துக் கனிகளை
நான் புசித்தேன்.

திராட்சை வனங்களில்
வைனை நான் குடித்தேன்
பள்ளத்தாக்குகளில்
கள்ளிப் பழங்களை
அதிகம் அதிகம் நான் ருசிபார்த்தேன்.

எனது செவிகளில்
வானம் பாடிகள் பாடல் இசைத்தன
நகரங்களிலும் வயல்வெளிகளிலும்
வீசிச் சென்ற சுதந்திரக் காற்று
எப்போதும் என்னைச் சிலிர்ப்படை வித்தது.

எனது நன்மனே
எனது சொந்த நாட்டினை விடும்
போகுமாறு
நீ என்னைக் கேட்க முடியாது.

2. ஏனெனில் நான் ஓர் அராபியன்

நான் தடுப்புக்காவலில் இருக்கிறேன்;
ஐயா, அதற்குக் காரணம்
நான் ஓர் அராபியன் என்பதே.
தன் ஆன்மாவை விற்க மறுத்த
ஓர் அராபியன்.

ஐயா,
விடுதலைக் காக முயன்ற ஓர் அராபியன்
தனது மக்களின் துயர்களை
எதிர்த்த ஓர் அராபியன்
நீதியான சமாதானத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவன்
ஒவ்வொரு மூலையிலும்
மரணத்தை எதிர்த்துப் பேசியவன்
ஒரு சகோதரத்துவ வாழ்வைக் கோரி —
அதற்காக வாழ்ந்தவன்
ஆகவேதான்
நான் தடுப்புக் காவலில் இருக்கிறேன்.
ஏனெனில்
நான் போராடத் துணிந்தவன்
மேலும், ஏனெனில்
நான் ஓர் அராபியன்.

அம்பை நேராக நிமிர்த்துபவர் வில்லான்கள். மரத்தில் சித
திரங்கு பொறிப்பவர் தச்சர்கள். தம்மைத்தாமே அடக்கி
பாசுபவர் அறிஞர்கள். — புத்தர்

நாம் நமக்குள்ளே போராடுவதை விட்டுவிட்டு நம்மை எதிர்
நோக்கியிருக்கும் பயங்கரமான பசி, வறுமை, பிணி ஆகிய
வற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதாக நமது சக்தியை செல
விடுவோம். — லால்பகதூர் சாஸ்திரி

கிடுகு வேலிகளும் ஒற்றைப் பனையும்

கவியரசன்

சாராவுக்குத் தெரிந்த அளவில் சந்தியா அக்கா இரண்டு விதத்தில் மற்றப் பெண்களிலிருந்து வித்தியாசமாய் இருந்தாள். ஒன்று அவள் கோவிலுக்குப் போவதில்லை. இரண்டாவது சினிமா பார்க்கவும் போவதில்லை. கோவிலுக்குப் போவதில் உண்மையாகவே அவளுக்கு விருப்பமில்லாததான். கோவிலுக்குப் போகிற பெரும்பாலான பெண்களுக்கு வேறு வேறு சிந்தனைகள் தான் என்று அவள் சாராவுக்குச் சொல்லுவாள். சினிமாவுக்குப் போவதில் சந்தியாக்காவுக்குப் பூரண விருப்பம்தான். என்னாலும் அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் உரிய முறையில் கிடைக்காததால் அவள் சினிமா பார்க்கப் போவது தள்ளிப்போய்க்கொண்டே இருந்ததால் அவள் சினிமா பார்ப்பதில்லை என்றும் ஆகிவிட்டது. மற்றப்படி சராசரி வாழப்பாணப் பெண்ணுக்கும் சந்தியாக்காவுக்கும் என்ன விதத்தில் வேற்றுமை என்பதெல்லாம் சாராவுக்குத் தெரியாது.

மத்தியானம் சாப்பிட்டான பிறகு குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு குழந்தை விசடன் ஏதாவது படிப்பாள். சில வேளை அப்படியே நித்திரையாய் போவாள். பிறகு ரேடியோ கேட்பாள். சிவசமயங்கலில் அடுப்பில் கறி எரிவதையும் மறந்துபோய் ரேடியோவிற்குப் பத

கத்திலேயே இருந்து விடுவாள். எப்போதும் கொடுப்புக்குள் ஏதாவது பாடிக்கொண்டு இருப்பாள். ஒழுங்கையில் வித்தியாசமாய் யாராவது போனால், அல்லது வழக்கமாய் யாராவது போனால், அல்லது வழக்கமாகப் போகிறவர்கள் வித்தியாசமாய் போனால் கூட ஒடிப்போய்ப் பார்ப்பாள். ஆனால் சந்தியா தங்களைப் பார்க்கிறாள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாதபடி அவள் இரகசியமாகப் பார்ப்பாள்.

சந்தியாக்காவின் வீடும் சாராவின் வீடும் பக்கத்தில் தான். ஒரு புறம் பொதுவேலி. அதில் 'உடப்பு' ஒன்று கோடிப்புறமாக இருக்கிறது. கிணறுகூடப் பொதுதான். அது இரண்டு வீட்டிற்கும் நடுவில் இருந்தது. இரண்டு வீட்டிலும் அடிக்கடி போகவர இருந்தார்கள். சாராவின் சின்ன வயதிலிருந்தே அந்த வீடு அவனுக்கும் பழகிப் போயிருந்தது. இடுப்பில் சாராவைத் தூக்கிவைத்தபடி சந்தியா நிற்கும் படம் ஒன்று சந்தியா வீட்டில் ஃபிரேம் போட்டு மாட்டப்பட்டிருந்தது. முன்பெல்லாம் சாரா அதைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் மிகவும் பிரயத்தனப்படவேண்டும். ஒரு ஸ்டேல், கிணறாய் ஒரு மேசை இப்படி ஒன்றை இழுத்து வைத்து ஏறிகூக்கிதான் சாராவுக்கு அந்தப்படம் எட்டும். சிலவேளை

'குஞ்சாச்சி' என்று சாரா பிரியமாய் அழைக்கும் சந்தியாக்காவின் அம்மாவந்து அவளைத் தூக்கிக் கொஞ்ச நேரம் அந்தப் படத்தைக் காட்டுவாள். பிறகு அவளை இறக்கி விடுகிற போது பெரிதாய் அழ ஆரம்பிப்பாள். இப்போதும் அந்தப்படம் இருந்தது.

சந்தியா அக்காவின் வீட்டில், அவளைவிட குஞ்சாச்சியும், சந்தியா அக்காவின் அப்பாவும்மட்டும் இருந்தார்கள். சந்தியாக்காவுக்கு இருந்த ஒரே அக்கா கல்யாணமாகிப் போய் விட்டாள். அதன்பின்பு அவள் தனி யாகத்தான். 'இந்தத் தனிமை, சந்தியா விஷயத்தில் முழுவதுமாய் அர்த்தப்படக்கூடிய ஒரு தனிமை. ஏனென்றால் குஞ்சாச்சிக்கு அவளுடைய பாடுகளோடு நேரம் சரியாய்ப் போகும். அப்பா முன்விறுந்தையை விட்டு உள்ளே வருவது அபூர்வம். சந்தியாவுக்குத்தான் உள்வீடு முழுவதும்! அப்போதெல்லாம் சாராதான் பெரும்பாலும் சந்தியாக்காவின் துணை. 'எரம்' விளையாடுவதிலிருந்து திருவிழாவில் வாங்கி வந்த கடலை கொறிப்பது வரை அவர்கள் இணை. சாரா பாடசாலைக்குப்போய் வந்து கொண்டிருந்தாலும் அவள் வீட்டில் நிற்கிற பெரும்பகுதி நேரம் சந்தியா அக்கா வீட்டோடு போய்விடும்.

வெகுசாலம் வரை சந்தியாக்கா தொடர்ந்தும் இப்படியே அடுப்படி, கிணற்றடி; தலைவாசல் என்று 'தனித்த' இருப்பதைப் பற்றிச் சாராவுக்கு யோசிக்கத் தோன்றவில்லை. அப்பா, அம்மா, குஞ்சாச்சி ஆகியோர் என்னமாதிரி ஒரு மாறா நினைப்பில், தங்களுடைய சுயமான இயக்

த்தில் வாழ்வு கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த மாதிரித்தான் சந்தியா அக்காவும் என்றுதான் சாரா நினைத்தான் — வெகுசாலம் வரையில். இடையில் அவளுக்கு கல்யாணம் ஒன்று நடக்குப், எகிஸ்ப் பெண்களையும்போலத் திடீரென்று ஒரு நாள் அவளையும் அழைத்துச் சென்று தலையில் தண்ணீர் ஊற்றுவார்கள்; பிறகு உள்ளையைப் பூட்டிக்கொண்டு அவளை அலங்கரிப்பார்கள்; பிறகு மாப்பிள்ளை அழைப்பு, தாலிகட்டு அது இது என்று நடக்கும்; சிலவேளை சந்தியாக்கா மெதுவாய் அழலாம்— என்று இப்படி இடையிடையே சாராவும் ஞாபகம் கொண்டிருந்தான். என்னாலும் கூட அவளின் இப்போதைய 'தனித்த இருப்பு' இயல்பானது என்றுதான் எண்ணம் கொண்டிருந்தான். பிறகு சந்தியாக்காவின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையே கவியாணத்தை முழுவதும் துத்தாவி இருக்கிறது என்று தெரியவந்தபோது முதலில் அது எவ்வாறு இயலும் என்றுதான் சாராவுக்குத் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. ஒதுதரம் சந்தியா அக்காவே தன்னுடைய திருமணத்தை எதிர்கொண்ட பிரச்சனையைச் சொன்னபோதுதான் சாராவுக்கு இந்தச் சமூகத்தில் திருமணத்துக்கு இருக்கும் வேறுவேறு முக்கலி தெரிந்தன. சந்தியா அக்காவையும் தாள் காசுகளையும் எடைபோட்டு, வேண்டாம் என்று சொகிலிவிடுகிற முகம்; சந்தியாக்காவை ஒரு ஜீவன் என்று நினைத்துக்கொள்ளாமல், நினைத்ததெல்லாவற்றுக்கும் தலையாட்ட வைக்கிற முகம்; சந்தியா எவ்ரும ஒரு பெரிய சதுரத்தைக்கூறு கப்பிரித்து புதல், ராகு, கேது என்று

எழுதிக்குறித்து வைத்திருக்கிற ஒரு கட்டாசித் துண்டு என்று நினைத்து வைத்திருக்கிற முகம். இந்த அருவ ரூப்பான விகாரமான முகங்கள் எல்லாம் சந்தியாக்காவிற்குப் பாதகமாக இருக்கின்ற தென்பதைவிட வேறும் ஏராளமான பெண்களுக்கும் பாதகமாயிருக்கிறதென்பதும் சாராவுக்குப் பிறகு புரிந்தது. இருந்தாலும் அவன்வரையில் சந்தியாக்காவுக்கு என்னமாதிரி உதவலாம் என சாரா தலையை உடைத்துக்கொண்டாலும் ஒன்றும் பிடிபடுவதாகவே இல்லை.

சாரா வளர்ந்துகொண்டுபோகிற மாதிரியே அவளும், சந்தியாக்காவும் கதைக்கிற விஷயங்களும் வளர்ந்து கொண்டும், மாறிக் கொண்டும் போயிற்று. வெறுமையான மத்தியானப்பேரத்தில் ஒருநாள் சந்தியா வீட்டுப் பின்புறத்தில் சாராவும் சந்தியாக்காவும் இருந்தார்கள். அப்போது சந்தியா மா இடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“சந்தியாக்கா, நீ ஆரைக் கலியாணம் முடிப்பாய்?” - திடீரென்று சாரா கேட்டாள். ஏன் இப்படிக்கேட்கவேண்டுமென்று அவனுக்குத் தோன்றியதோ தெரியாது. ஆனால் உடனே பதிலே எதிர்பார்க்கிற ஆவல் கேள்வியிலும் இருந்தது. சந்தியா உடனே பதில் சொல்லாமல், இடிப்பதை நிறுத்திவிட்டுச் சாராவைப் பார்த்தாள். நேராகக் கண்களுக்குள் ஊடுருவதுபோல “ஏன் இன்டைக்குப் புதுசா இப்பிடிக்கேக்கிறது?”

“எல்லாப் பெம்பிளையும் தாங்களே கலியாணம் முடிக்கப் போற

ஆக்களப்பற்றி யோசிக்க வைச்சிருப்பினம்தானே. கறுப்பாயோ, சிவப்பாயோ, இல்லாட்டி மெல்லிசாகவோ, மொத்தமாவோ, நல்ல வேலையில் உள்ள ஆளா, லோவீஸ் போடுற ஆளா... சிலவேளை இன்னும்கூடக்கூட யோசிக்க வைச்சிருப்பினம். நீயும் கட்டாயம் அப்பிடியோசிக்க வைச்சிருப்பாய் என்று நினைச்சேன்”

“ம் ம...” என்று சந்தியா பதில் சொன்னாள். “உனக்கேன் இவ்வளவு அக்கறை” என்று, அல்லது “நான் இப்பிடி யோசிக்க ஆரம்பிச்சா உன் ரகுஞ்சாச்சியின்ர பாடு எப்பிடி” என்றிறமாதிரி ஒரு தொனி அதில் இருந்ததாய் சாரா நினைத்துக்கொண்டாள். என்றாலும் பிறகு அவன் அன்றைக்குச் சாராவுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. சிலவேளை தான் கேட்டபிறகுதான் சந்தியாக்கா அதைப்பற்றி யோசிக்க ஆரம்பிக்குறளோ என்னவோ என்று சாரா நினைத்தாள். பிறகொருதரம் சரசா அக்காவும் சாராவும் ஐதைப்பற்றிக்கதைக்க நேரிட்டபோது, சாராவும் தனக்குக் கிடைக்கப்போகிற அல்லது தான் தேடி அடையப்போகிற பெண்ணைப்பற்றிய சிந்தனைகள் உடையவகை இருந்தான்.

★

அன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடத்தால் சாரா திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தபோது சரசாஅக்கா வாசலில் நின்றாள்.

“சாரா, சாப்பிட்டுவிட்டு ஒருக்கா வீட்ட வரறியா?” என்று.

ஏன் என்று கேட்க ஆவலெழுந்தாலும் பிறகு சொல்லுவாதிதானே என்று நினைத்ததில் ஒமென்பதாய்த் தலையை ஆட்டிவிட்டு சாரா, வீட்டுக்கு வந்து சாப்பிட்டுவிட்டுச் சந்தியாக்கா வீட்டுக்கு வந்தபோது சந்தியாக்கா ஹோலுக்குள் இருந்தாள். ரேடியோ மெதுவாய்ப் பாடிக்கொண்டிருந்தது. குஞ்சாச்சியைக் காணவில்லை.

“எங்க குஞ்சாச்சி...?”

“எங்கயென்று தெரியாது. பின்னேரத்தில அவளுக்குப் போறதுக்கு எவ்வளவு இடமிருக்கும்!...” என்று சந்தியாக்கா சொன்ன பிறகு கொஞ்ச நேரம் அமைதியாய் இருந்தார்கள். பிறகு சாரா கேட்டாள்.

“சந்தியாக்கா ஏன் வரச் சொன்னீ?”

“நீ சரியான ஆவிலாதிக்காறனு இருக்கிற. கொஞ்சநேரம் எண்டாலும் பொறுத்துக் கேப்பம் எண்டில்லை...” என்று சொல்லிச் சிரித்தாள் சரசாஅக்கா, இந்த மாதிரியான அவளின் சிரிப்பு அவள் “முறையான” விஷயம் ஒன்று சொல்லப்போகிறாள் என்று சாராவுக்கு உணர்ந்தது.

“அப்ப நீ சொல்ல வேண்டாம்!” என்று சாரா.

“நீ ஏன் கோவிக்கிறாய்? உன்னை வேற ஒருதருக்கும் இதுகளை நான் சொல்லிறேல்ல என்கு உனக்குத் தெரியும்தானே.”

“தெரியும்தான்...!” பிறகு சாரா அவளை ஒன்றும் கேட்க

வில்லை; கொஞ்ச நேரம் மெனமாய் இருந்தாள் சந்தியா. குறிப்பாக எதையும் யோசிப்பதுபோல இல்லாவிட்டாலும் தீவிரமாக இருந்தது அவளுடைய மூகப்பாவம். சாரா அவனையே பாரித்துக்கொண்டிருந்த போது அவள் சொன்னாள்.

“இன்டைக்கு எனக்குக் கலியாணம் கேட்டு வந்தவை!” சாராவுக்குள் ஒரு சின்ன ஆச்சரியம். சந்தியா அக்காவுக்குக் கலியாணம் பேசி வந்ததுபற்றி முதல் தடவையாக அவள் சாராவுக்குச் சொல்கிறாள்! அதுவும் உடனடியாக.

“ஆராக்கள்?”

“உனக்குத் தெரியாது சாரா அவயள. தாரத்து முறையில எங்களுக்குச் சொந்தமாம். சொழும்பில வேலை - எனக்கு அவ்வளவுதான் தெரியும்...”

“நீ என்ன சொல்லுவாய் சந்தியாக்கா? ஒமெண்டு சொல்லுவியோ மாட்டியோ?”

“நான் சொல்லிறதில என்ன கிடக்கு இதுக்கு முந்தி வந்த எல்லாத்தையும் நான்மாட்டன் என்று சொன்னாளை? என்னைப் பற்றிக் கொஞ்சம் எண்டாலும் இவை யோசிக்க எனக்குக் கலியாணம் பேசிறதெண்டாலு இந்தப் பிறவியில எனக்குக் கலியாணம் நடக்காது. உனக்கு என்னோட படிச்ச யோகேஸைத் தெரியுமெல்லே? அவளுக்கு ஒரு டொக்டரத்தான் செய்து வைக்கிறது என்று எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டவை. கைலேஞ்சித்துண்டு மாதிரி ஒரு ஆறு பரப்புக் காணியையும் ஒரு அம்

பதினாயிரம் காசையும் வச்சுக்கொண்டு எவ்வளவு பாடுபட்டவை? முதல்வரை சொந்தத்தக்க பாத்து, சரிவராத எண்டவுடன் சொந்தமில்லாட்டியும் தங்கட சாதிபெண்டாச் சரிஎண்டு பாத்தினம்..."

"பேத்து என்ன நடந்தது!"

"கடசியில ஒண்டும் சரிப்படாம எவ்வளவுபும் குடுத்து எங்கயோ கொம்பனிலில வேலை செய்பிற ஒருத்தனை கட்டி வச்சவை!"

"அப்ப உங்க ஆசை எல்லாதையும் மீறி இப்பிடி ஏதேன் ஒண்டு தான் உனக்கும் நடக்கும் என்று நீ சொல்லிறாய்?"

"அப்பிடியொண்டும் பெரிய ஆசை எனக்கில்லை. ஆரெண்டும் பறவாயில்லை. ஒரு கல்ல ஆளா - என்ற மனசையும் விளக்கிக் கொன்றிற மாதிரி ஒரு ஆளா இருந்தாக் காணும்..."

"உன்ன விளக்கிக் கொன்றிற மாதிரி ஒரு ஆள் உனக்கு வேண்டுமெண்டா நீ ஆரெயன் காதவிச்சிடுக்கவேணும்" என்று சாரா சொன்னாள். சந்தியாக்கா அதை எவ்வளவு 'சீரியஸ்'லாக எடுத்துக் கொண்டாள்னோ என்னவோ. பிறகு அவர்களை இதைப் பற்றிக் கதைக்கவேயில்லை.

சந்தியாக்கா சொல்லியிருந்தது மாதிரியே அந்தச் சம்பந்தம் குழம்பிப் போயிற்று. காணி ரோட்டுக் கதையில் இல்லாததாகி முழுவதையும் காசாகத் தந்தால்தான் முடியும் என்று ஆனபோது இவருவாக

அந்தச் சம்பந்தம் குழம்பிப் போயிற்று. சந்தியாக்கா இதில் ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டமாதிரித் தெரியவில்லை. அவள் இப்படித்தான் நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும். சாராதான் மிகவும் உறுதியாக 'இது நடக்கும்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நாட்கள் அதைப்பற்றி சந்தியா அக்கா ஒன்றுமே கதைக்கவில்லை. அவள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாள் என்று சாராவுக்கு உணர முடியாமலிருந்தது. தனிப்பட நேரிடும் கதைப்புகளில்கூட அவள் இது பற்றி ஒன்றுமே பேசாததால் சாராவும் அதைப் பற்றிக் கதைப்பதில்லை என்று விட்டுவிட்டாள். சந்தியா அக்கா தொடர்ந்தும் முன்மாதிரியே இருந்தாள். சமையல் செய்தாள்; ரேடியோகேட்டாள்; சிலவேளை ஒழுங்கையில் நின்று வேடிக்கை பார்த்தாள்.

குஞ்சாச்சிக்குத்தான் கவலை முன்பைவிட அதிகமாகப் போயிற்று. சரசா அக்காவை கோயில்களுக்கு விரதம் இருக்கவைக்க அவள் படாத பாடுபட்டாள். ஒரு நாள் கதை யோடு கதையாக தூர்க்கையம்மன் கோயிலைப்பற்றிச் சொன்னாள். தூர்க்கையின் 'அறுக்கிரகத்'தில் பெண்களுக்குத் திடீர், திடீரென்று கல்பாணம் ஆவது பற்றிச் சொன்னாள். இன்னும் என்னவெல்லாமோ சொன்னபிறகு, முன்விட்டில் கமலா விரதமிருப்பதைப் பற்றியும் சொன்னாள்.

"கமலாவுக்குக் கெதியாய்க் கலியாணம் நடக்கட்டும்" என்று மட்டும் சந்தியா அக்கா சொன்னாள்.

★

தொடர்ந்தாத போல் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு சாரா, சந்தியாக்கா வீட்டுக்குப் போகமுடியாத போய்விட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒரு மாலு நேரம் அவன் அங்கு போன போது விட்டில் சரசா மட்டும் இருந்தாள்.

"வா சாரா" என்று அவன், அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு பின்புற மாமரத்தடிக்கு வந்தான். கொஞ்ச நாட்களாக ஏன் வரவில்லை என்று அவள் கேட்பாள் என்று சாரா எதிர்பார்த்தான். சந்தியா கேட்கவில்லை. அவளுக்குக் கொழும்பில் இருந்து பேசுவந்த கல்பாணம் குழம்பிப் போனபிறகு இன்றுதான் மிகவும் ஆறுதலாக, கதைப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருந்தது. சரசா அக்காவில் இழை இழையாய்ச், சின்னச் சின்ன மாறுதல்கள் தெரிவதாகச் சாரா கொஞ்ச நாட்களாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"சந்தியாக்கா நீ ஏன் ஒருமாதிரி இருக்கிறாய்?"

"ஒரு மாதிரியும் இல்லை முந்தின மாதிரித்தான் இருக்கிறேன்".

"நீ சும்மா சொல்லுறாய். எல்லைத்தையும் மனசுக்குள்ள வச்சிருக்கிறாய் போல. கொஞ்சத்தை யெண்டாலும் வெளியில சொல்லன் -"

அவன் கொஞ்ச நேரத்துக்கு மண்ணைக் கீறிக்கொண்டிருந்தான். பிறகு நிமிர்ந்து சாராவைப் பார்த்த போது, அவன் பார்வையில் வித்தியாசமாக ஏதோ ஒன்று தெரிவதாய்ச் சாரா உணர்ந்தான்; ஏதோ

சொல்ல நினைப்பது போலவும்; சொல்ல முடியாதது போலவும்; அழைப்பது போலவும்; அழைக்காதது போலவும் - ஏதோ ஒன்று.

"சாரா! நான் கலியாணம் முடிச்சுப் போறதில் உனக்கு சந்தோஷம் இருக்கா..?"

"பின்ன இல்லாமல்... உன் ஞோட முத்திமாதிரி இப்பிடிக்கதைக்கேலாது, பழகேலாது எண்டதவிட, கவரில் ஒடுற அட்டையைப் பிடிச்ச உன்ர காலுக்குள்ள விட்டு, நீ சத்தம் போடுறதப் பாக்கேலாது எண்டதவிட, சிலவேளையில நீ அழைக்குள்ள பக்கத்திலயிருந்து 'அழாத சந்தியாக்கா நான் இருக்கிறேன் தானே உனக்கு' என்று சொல்லேலாது எண்டத விட மிச்சம் எல்லாம் என்ருச் சந்தோஷம்தான்..."

"எனக்கு இப்ப கலியாணம் முடிக்கவேணும் மாதிரி இல்ல" என்று சொன்ன சந்தியாக்கா இருந்த இடத்தைவிட்டு எழும்பி வந்தாள். சாராவுடைய கழுத்தில் கையை வைத்து அணைத்து, மார்போடு இறுக்கிக் கொண்டாள். மெத்தென்று அவள் மார்பில் சாராமுகம் புதைந்தபோது, சந்தியாவின் இதழ்கள் தலையில் முத்தமிடுவதென அவன் உணர்ந்தான். தென்னோலைகளுக்கு மேலாகவும், முகில்களுடாகவும் கவிந்து வரும் மழை இருளைப் போல வேகமாக இருந்தாள் சந்தியாக்கா. கொஞ்ச நேரத்துக்கு ஒவ்வொரு கணமும் புதிய பரிமாணம் கொண்டதெனத் தோன்றச் சாரா கண்களை முடிக்கொண்டாள்.

★

“அது” நடந்தது ஒரு விபரம்.
வேளாளர், கால சாரா, சந்தியாவை
எதிர் கொண்டபோது அவன் இயல்
பாய், மிகவும் இயல்பாய் இருந்
தான். சாராவுக்கு வாழ்க்கைகொஞ்
சம் லேசாகிப் போனது மாதிரி
இருந்தது. இரண்டு நாட்களுக்குப்
பிறகு ஒரு நல்ல இரவில் சாரா,
தன்னுடைய வீட்டிற்கும் சரசா வீட்
டிற்கும் இடையில் உள்ள சடப்பின்
அருகில் நின்று கொண்டிருக்கிறான்.
வெள்ளி சிதறிய வானம். வேலியில்
சலசலத்த பூவரசுகள் சந்தியா அந்த
மாமரத்தின் கீழ் நிற்கிறாள். அவ
ளுடைய நீண்ட ‘ட்ரெஸ்ஸிங்’ கவு
னின் மேற்புறத்தைத் திறந்து வீட்
டிருக்கிறாள். மாதிரித்துக்கும் கொஞ்
சம் குறைவான நிறம்தான் சந்தியா
அக்கா என்றாலும், ஒளிக்கு வெளிப்
படாமல் சில இடங்களில் அவள்
பொன்றிறமாக இருந்ததும் சாரா
வுக்குத் தெரியவர, அவள் ‘வா
சாரா’ என்பதாய் அழைத்தாள்.

“என்ன சந்தியாக்கா?” என்று
உரத்துக் கேட்கிறாள் சாரா.

குரல் நடுங்குவது போல இடை
கிறது. கால் கட்டப்பிலிருக்கிற பண்
மட்டைகளை உராய்கிறது.

“சந்தியா” என்று கூப்பிட்டேன்!
ஒரு மாறுதலுக்காக” என்றபடி
அவள் மீண்டும் அழைத்தாள்.
இருப்பவரை அழிந்து தொங்கிய
உந்தலுடன் சந்தியா ஒரு தேவதை

மாதிரி இருப்பதாக சாரா நினைத்
தான். சாராவை வாவென்று
அழைக்கும் தேவதை அல்லது சரசா,
கூந்தலாகி முதுகை மறைத்துக்
கொள்கிற சந்தியா அல்லது
தேவதை.

திடீரென்று சாராவுக்கு விழிப்பு
வந்தது. இருளை விழித்தபடி கொஞ்ச
நேரம் படுத்திருந்தான். கனவு
இடையில் முறிந்து போனது பற்றி
யோசித்தான். வெளியில் சோளகம்
கலவலத்தது கோழிகுரல்கொடுக்கத்
துவங்குகிற ஒரு அதிகாலைப் போதில்
சாரா மீண்டும் நித்திரையாய்
போனாள்.

★

எல்லாம் முடிந்து போனது,
கொஞ்ச நாட்களுக்குள் சாரா பார்த
துக் கொண்டிருக்கிறபோது திடீ
ரென்று ஒருநாள் சந்தியாக்காவுக்கு
கலியாணம் முற்றியிற்று. குனிந்த
படி சந்தியாக்கா நெஜிஸ்நேஷன்
பத்திரிகையில் கையெழுத்துப்
போட்டாள். பிறகு எல்லோரும்
சிரித்துக் கொண்டு சாப்பிட்டார்
கள். சிவப்பாய் மீசை வைத்தபடி
சந்தியா அக்காவுக்குப் பக்கத்தில்
“அவன்” இருந்தான். சாராவுக்குக்
கடைசியளையில் ஒரு விஷயம் தெரி
யாமலே போயிற்று. சந்தியாக்கா
வுக்கு “அவன்” பிடித்துப் போய்
ருந்தது என்பதுதான் அது.

அவர்களும் மனிதர்கள்தான்

கண்ணை இழந்த குருடன்
ஆனால் படைப்பில் அவனும் மனிதன்
விழியில் உணர்வு இல்லை
ஆனால் உணர்வு உண்டு உளத்தில்.

ஊமையான மனிதன்
ஆனாலும் எங்களில் அவன் ஒருவன்
பேசத்துடிக்கும் அவன் இதயம்
ஆனால் நா விதிக்கும் தடையம்.

நொண்டியான சிறுவன்
அவனும் நம்மைப்போல ஒருவன்
நெஞ்சில் வாழ ஆசை இருக்கும்
மனித வசைகள் அவனைத் தடுக்கும்.

அறிவை இழந்த இளைஞன்
அவனும் அடையத் துடிப்பான் அன்பை
அணைக்கவேண்டும் அவனை
பாசத்தோடு மனதில்.

பதியை இழந்த விதவை
அவன் விழிகள் நாளும் உறவை
ஒதுக்கக் கூடாது அவனை
அவனும் பெண்தானே மனமே.

ஒரு திருடன்கூட மனிதன்
தவற்றில் திருந்திவிட்டால் அவன் இறைவன்
செய் தவற்றை உணர்ந்தபின்னும்
அவன் தவிர்க்கக்கூடாது தனியே.

படைப்பில் யாவரும் மனிதர்
நம் பகுப்பிற்றானே அவர் சிறியர்
உருவிலும் உறவிலும் நாம் ஒருவர்
இதை உணர்தல்வேண்டும் நாம் இளைஞர்.

கி. மங்களராணி

தரமான
புடவைகளுக்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்!

கொழும்பு ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

“மகேசன் கட்டிடம்”

109, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 8 2 2 9

இலக்கிய வரலாறு - கோட்பாட்டு விளக்கம்

ரோசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

“இலக்கிய வரலாறு” என்னும் பதம் இன்று தமிழ் பயில்வோர், பயிற்றுவிப்போர், ஆர்வலரிடையே பெருவழக்கிலுள்ள ஒன்றாகும். உண்மையில் இது ஒருதொகை நிகைத்தொடரேயாகும். இதனைப் பண்புத்தொகையாக (இலக்கிய மாகிய வரலாறு) மாத்திரம் கொள்ளமுடியாதே தவிர, வேற்றுமைத் தொகையாகவும் (இலக்கியத்தின் வரலாறு, இலக்கியத்தில் வரலாறு - சிறிது சுலபப்படுத்தி இலக்கியத்திற்கு வரலாறு) உம்மைத் தொகையாகவும், கருத்துச்சிதைவு எதுவுமிகுறிக் கொள்ளலாமென்பது, சிறிது ஆழமாக நோக்கும் பொழுது தெரியவரும். ஆயினும் பயிலும் மாணவர், ஆசிரியர் நிலையில் இலக்கியத்தின் வரலாறு என்ற பொருளே மேலோங்கி நிற்பதை அவதானிக்கலாம். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்பது தமிழ்மொழியிலுள்ள இலக்கியங்களின் வரலாறு என்பதே பொதுவான கருதுகோளாக நிலவுகின்றது.

“இலக்கிய வரலாறு” எனும் இச் சொற்றொடரின் வரலாறு பற்றி நோக்குவோம். நாம் இன்று “வரலாறு” என்று கொள்ளும் கருதுகோள்கிபடி, தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்றை நோக்கும் முறைமை தமிழ் நாட்டில் நிலவியிலை என்பதற்கு இறையனார் களவியலுரையில் வரும் சங்கம் பற்றிய

ஐதீகமே நல்ல சான்றாகும். பல்கலைக்கழக நிலையில், தமிழ் மொழியையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் மேலாட்டு ஆராய்ச்சிகளுக்கியை புள்ள வரன்முறை விதிமுறைகளுடன் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்கிய காலத்திலேயே, இச்சொற்றொடர் வழக்கிற்கு வந்தது. கிரேக்க, லத்தீன், ஆங்கில, சமஸ்கிருத இலக்கிய வரலாறுகளைப் போன்று தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும் பயிலத் தொடங்கியபொழுது, History of Literature எனும் சொற்றொகுதி “இலக்கிய வரலாறு” என மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. எனவே ஆங்கிலத்தில் அப்பதம் குறித்த அதே பொருளே தமிழிலும் குறிக்கப்பட்டு வந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாறு இரு பாகங்களாக எழுதப்படல் வேண்டுமெனப் பூர்ணவின்கம்பின்னை, 1904 இல், தமது Tamil Literature எனும் நூலிற் குறிப்பிட்டபொழுதும், பின்னர் 1918 இல் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலை எழுதி முடித்த பொழுதும் “இச் சொற்றொடரானது நூலாசிரியர்களையும் நூலையும் பற்றிய ஆராய்ச்சி” யாகத் தமிழ் இலக்கியத்தினது வரலாறுகவே கொள்ளப்பட்டது என்பது தெரியவரும். அக்காலத்தில் மாணவரின் பொதுப் பயன்பாட்டிற்கான சில அதிகார பூர்வமான ஆங்கில இலக்கிய நூல்களுங்கூட அத்தகைய ஒரு நோக்கம்

முறைமையினையே பிரதிபலித்து நின்றன;

ஆனால் மேலோடுகளில், இலக்கிய ஆக்கங்களையும் இலக்கிய ஆசிரியர்களையும் காலவரன் முறைப்படுத்தும் அடிப்படை வரலாற்றுப்பணி முடிந்ததன் பின்னர் எழுதப்பெற்ற வரலாற்று நிலைப்பட்ட இலக்கிய ஆய்வு நூல்கள் சிறப்பாக ஆக்கி வைத்திருக்கின்றன. History of Literature (ஹிஸ்டரி ஓஃப் லிற்றேச்சர்) எனும் தொடருக்குப் பதிலாக Literary History (லிற்றரி ஹிஸ்டரி) எனும் தொடரையே அதிகம் பயன்படுத்தத் தொடங்குகின்றன. இத் தொடரை மொழிபெயர்க்க முனையும் பொழுது “இலக்கிய வரலாறு” என்னும் தொடரே பொருத்தமானது போலத்தோன்றுகின்றது. (History of Literature) எனும் தொடரின் கீழ் ஆராயப்படுவனவற்றுக்கும் Literary History (லிற்றரி ஹிஸ்டரி) எனும் தொடரின் கீழ் ஆராயப்படுவனவற்றுக்கு மிடையே பெருத்த வேறுபாட்டினால் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. முதலாவது இலக்கியவகைகள், நூலாசிரியர்கள், இலக்கிய ஆக்கங்கள் ஆகியனவற்றைக் கால வரையறைப்படுத்தி அவற்றுக்கிடையே தொக்கி நிற்கும் பொதுப்பண்புகளை விதந்தோதி நிற்க, இரண்டாவதோ

“காலவரன்முறை பொழுது கமைதியுடைய இலக்கியங்களை, வரலாற்றுச் செல்தெறி முறைமையின் முழு மொத்த

மான அங்கங்களாகக் காண்பது பற்றிய ஆய்வு”

ஆகவிரகுஞ்சென வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.¹ இக் கோட்பாடு பற்றிய மேலும் சில விளக்கங்களை நோக்குவோம். அவற்றை நோக்கும் பொழுது, “லிற்றரி ஹிஸ்டரி”, எனும் பதத்திற்கும் “இலக்கிய வரலாறு” எனும் பதம் பிரயோகப் படுத்தப்படல் வேண்டுமென்பது தெரியவரும்.

“இலக்கிய ஆக்கங்களின், அவற்றின் அமைப்புநெறிக் கமைய, [அவை தோன்றிய] சம காலத்துள்ளும், [அவ் விலக்கியம் பாரம்பரியத்தின்] அகண்டகாலப் பின்னணிக் குள்ளும் வைத்து நோக்கப்படுவ தொடர்வது, [இவ் விலக்கிய ஆக்கங்களின்] பொது வரலாற்றுடன் தனித்துவ உறவு கொண்ட விசேட வரலாறுகை வைத்து நோக்கப்படும்வரை, இலக்கிய வரலாற்றின் (லிற்றரி ஹிஸ்டரியின்) பணி முடிவுறுத”²

அதே நூலில், இன்னொரு கட்டுரையில், ரெபெட் வையமான தரும் விளக்கமும் முக்கியமானதாகும்.

“சமுதாயப் பயன்பாடு பற்றிய பிரக்ஞையுடைய தருக்கியல் முரணுவாத அணுகுமுறையானது, இலக்கியம் தானே வரலாறுகளும், இலக்கிய வடிவ அமைப்பிலும் இலக்கியத்தின்

அழகியல் அநுபவத்திலும் வரலாறு ஒரு மூல அங்கமாகவும் அமையும். கோணத்திலிருந்தே இலக்கிய வரலாறு [“லிற்றரி ஹிஸ்டரி”] பற்றிய பிரச்சினையை ஆராய்ந்துகொள்ள விரும்பும்”³

“லிற்றரி ஹிஸ்டரியின் அமைப்பு, அணுகுமுறை பற்றிய இக்கருத்துக்கள், “இலக்கியத்தினது வரலாறு” என்ற நிலையினின்றும் விலகி, இலக்கியங்களின் வரலாறு என்பது நிலைநிறுத்தப்பட்டதன் பின்னர், “இலக்கியமும் வரலாறும்” பற்றிய கருத்துக்களாக; “இலக்கியத்தில் வரலாறு” என்னும் துறை எம்மை இட்டுச் செல்வதனை நாம் நன்கு அவதானிக்கலாம். துரதிஷ்டவசமாக “இலக்கிய வரலாறு” என்றும் சொல். இன்று தமிழில் இலக்கியத்தினது வரலாற்றையே குறித்து நிற்பினும், “லிற்றரி ஹிஸ்டரி” எனும் பதத்திற்கு “இலக்கிய வரலாறு” எனும் பதமே பொருத்தமானது என்பதும் தெரியவரும். எனவே இக்கட்டத்தில் “லிற்றரி ஓஃப் லிற்றேச்சர்” என்னும் பதத்திற்கு “இலக்கியங்களினது வரலாறு” எனும் பதத்தை மொழிபெயர்ப்பாகக் கொண்டு, தமிழில் இத்தகை பற்றிய நூல்கள் எத்தகையன என்பதனை நோக்குவோம்.

“தமிழ் இலக்கிய சரித்திரத்தை ஆதிமுதல் இன்றுவரை நன்குணர்ந்து அதன் முக்கிய தெரியை அறிந்து கால - அடைவின்படி அதனைப் பகுத்துக்” கொள்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி

கனிக் முக்கிய கட்டங்களாக அமைவனவற்றை கையாடப்படுகின்றன. தமது காலவரலாறு (1957) எனும் நூலிற் குறித்துள்ளார் (பக் 87 - 88) சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார், கோல்ட் வெல், ஜூலியன் கிளாஸன் எம். ஸ்ரீநிவாஸஜயங்கார் ஆகியோர் செய்த காலப்பகுப்புக்களை எடுத்துக் கூறிவிட்டு தமது “துணிகை”யும் தந்துள்ளார். இவையாவும் இலக்கியப் பொருளை அன்றேல் இலக்கிய வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. 1904 இல் பூர்ண லிங்கம்பிள்ளை மேற்கொண்ட பகுப்புமுறை, “மடங்கலின் காலம்” (1400 - 1700) என்ற ஒரு பிரிவிலே தவிர மற்றவற்றில் மேற்கூறிய முறைமைகளையே கையாண்டுள்ளது. கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மூன்றாம் பிரிவான சமணர் ஆட்சிக்காலம் ஐதிய ஒரு கோட்பாட்டை (ஆட்சி பற்றியது) உட்கொணரும் அதே வேளையில் 14ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட இலக்கியங்களை அவ்வந்நூற்றாண்டு அடிப்படையிலேயே ஆய்ந்து செல்கின்றது. தமிழ் இலக்கியங்களின் கால நிர்ணயம் பற்றிய பிரச்சினையே கால - அடைவுப் பிரச்சினையைப் பெரிதும் பாதித்ததெனலாம்.

ஆயினும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பயின்றுவந்ததாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் அதன்பின்னர் தோன்றிய இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலே கால அடைவுப் பிரச்சினை ஒருவாறு புறங்கண்டு கொள்ளப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

¹ Ralph Cohen (ed) New Directions in Literary History, John Hopkins University Press, Maryland, USA - 1974 - p 2

² ஐ. 85

இலக்கியத்தினது வரலாற்றின் தனித்தனிக் காலகட்டங்களின்பற்றி வெளிவந்துள்ள ஆராய்ச்சி நூல்களை விடுத்து, பலகணக்காகப் பயிலினைத் தேவைகட்டாகத் தமிழ் இலக்கியத்தினது வரலாறு முழுவதையும் ஒரே நூலில் உள்ளடக்கி எழுதப்பெற்றுள்ளனவற்றில் மிக முக்கியமானவை யாகக் கருதப்படத்தக்கவை வி. செல்வநாயகம், சி. பாலசுப்பிரமணியன் ஆகியோரால் தமிழில் எழுதப் பெற்ற நூல்களும், சி. ஜேசுதாசன், ஹெப்ஸிபா ஜேசுதாசன் இணைத்தும், மு. வரதராசன், இ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம், காமில்ஸ் வெலாபில் ஆகியோர் தனித்தனியேயும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள நூல்களும் மிக முக்கியமானவையாகும்.⁴ இவற்றுள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்றுள்ளவை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை எடுத்துணர்த்தும் அதேவேளையில் தமிழிலக்கியச் சுவையையும் தமிழறியாத பிற மொழி வாசகர்களுக்கு எடுத்துணர்த்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன. தமிழில் எழுதப்பெற்றனவற்றுள் தமிழ் இலக்கியத்தினது வரலாற்றையும், தமிழ்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றையும் இணைத்துக்காட்டிய பெருமை பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகத்துக்கே உரியது; தமிழ் இலக்கியங்களினது பொதுப் பண்புகளை வரலாற்றுக் காலகட்டங்களுடன் இணைத்துநோக்கும் பண்பினை அவர் அறிமுகஞ் செய்துள்ளாரெனினும், வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகள் இலக்கியத்தின் தன்மையை நிர்ணயித்த முறைமைகளினை ஆழமாக எடுத்த ஆராய வில்லை⁵. வரலாற்றுக் காலகட்டங்களை நிர்ணயஞ் செய்துள்ள முறையிலும் சில இடரீப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக கி. பி. 600 முதல் 900 வரையுமுள்ள காலப்

பிரிவினை தனிவே பலவகை காலமாகவே காண்கின்றார். அக்காலப் பிரிவினை இலக்கிய நிர்ணயத்திற் பாண்டிய நாட்டு அரசியற்குழுவும் முக்கிய இடம் பெற்றதென்பதற்குத் திருஞான சம்பந்தர் வரலாறு சான்றாகும். மேலும் நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர்காலம் என அவர் வகுத்துக்கொண்ட முறையிலும் இடரீப்பாடுகள் பல உள்ளன. நாயக்கர் காலத்தை 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18 ஆம் நூற்றாண்டுவரை எனவும், 18 ஆம், 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளை ஐரோப்பியர் காலமெனவும் வகுத்துள்ளார். ஆனால் அரசியல் வரலாற்றை நோக்கும்பொழுது மதுரைச் சுல்தானின் ஆட்சி 1335 முதல் 1871 வரையும் நடைபெற்றதெனக் கொள்ள இடமுண்டு. மேலும் விஜய நகரப்பேரரசின் நேரடியாட்சி தமிழ்நாட்டில் 1350 - 1446 வரை நடைபெற்றதெனக் கொள்ளவேண்டும். விஜயநகரப் பேரரசின் பிரதேசப் பரிபாலன அமைப்புக்களாக விளங்கிய தமிழ்நாட்டின் நாயக்கத்தானங்கள் தனித்துவமுடைய அரசியற்கூறுகளாக இயங்கத் தொடங்குவது 16ஆம் நூற்றாண்டிலேயே. ஐரோப்பியர் 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டிற் காலாண்மையைத் தமது மத - பண்பாட்டியக்கங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்குகின்றனர். இத்தகைய வரலாற்று மயக்கங்களால் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்களது இலக்கிய - வரலாறு இணைப்பு நோக்குப் பாதிக்கப்பெறுகின்றது. அதனால் இலக்கியப்பண்பு நிர்ணயம் ஊறுசெய்யப்படுகின்றது. மேலும் அவர் இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்கும் ஒரு புடைச்சார்பான நேரடியான உறவை நிர்ணயிக்க முனைவதால் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நிலவிய இலக்கியக் கருத்தியல்

வேறுபாடுகளுக்கு அமைதிகாண்பது கடினமாகின்றது. உதாரணமாக, கவித்தொகை, பரிபாடல், தொல் காப்பியம் முதலியன சங்கம் மருவிய காலத்தைச் சார்ந்தவை என அவர் கொள்வதை எடுத்துக்கொள்வோம். இது இலக்கியப் புலமைமிக்க ஒரு தீர்ப்பாகும். ஆனால் அதே காலகட்டத்திலேதான் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியனவும் தோன்றின. கவித்தொகை, பரிபாடலிலே சித்திரிக்கப்பெறும் வாழ்க்கை முறையையும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலையிலே சித்திரிக்கப்பெறும் வாழ்க்கை முறையையும், திருக்குறளின் இலட்சிய நிலையையும் இணைத்துநோக்கும்பொழுது ஒரேகாலகட்டத்தில் பல்வேறு கருத்தியற் கோட்பாடுகள் நிலவலாமென்ற உண்மை தெரியவரும். இக்கோட்பாடுகள் பல்வேறு சமூக மட்டங்களை உணர்ந்தனாம் அல்லது ஒன்றுக்கொன்று முரணான சமூக சித்தனைகளை உணர்ந்தனாம். இதற்கு அமைதிகாணும் வகையிற் காலகட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்; மேலொங்கி நிற்கும் இலக்கியப் பண்புகளைத் தனிப்படுத்திக் கூறும்பொழுது கவனஞ் செலுத்துதல் வேண்டும்.

ஆனால் பாடப்புத்தக நூலாக எழுதப்பெற்ற ஒரு நூலினின்று இக்குறிப்புகளைச் சுமந்துவதும் முறைமையன்று. இலக்கியத்தினது வரலாற்றைக் கூறவந்த நூலில், "இலக்கியத்தில் வரலாறு", "இலக்கியமும் வரலாறும்" ஆழமாக ஆராயப்படவில்லையென வாதிடல் பொருந்தாது. இலக்கியத்தைச் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் இயக்கங்களின் சிசுவாகவும் வளர்ப்புத்தாயாகவும் நோக்கும் முறைமை

வழிவரும் விரிவான ஆய்வினைபொழுதே இப்பிரச்சினைகள் கிளம்பும்.

எனவே, அடுத்து நாம், இலக்கியத்தின் வரலாற்றை இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியமும் வரலாறுமாக இணைத்துப் பார்க்கும்பொழுது தோன்றக்கூடிய பிரச்சினைகளைக் கோட்பாட்டு நிலையிலவைத்து ஆராய்வது முக்கியமாகும்.

இலக்கியத்தின் வரலாறு என்ற கோட்பாடு இரு விஷயங்களை உள்ளடக்கி நிற்கும்:

- அ) இலக்கியங்களின் காலஅடைவு.
- ஆ) அக்கால அடைவோடு சிந்தனை இலக்கியத் தொகுதிகளிடையே காணப்பெறும் ஒருமைப்பாடுகள். (இதனையே நாம் இன்று "காலகட்ட இலக்கியப்பண்பு" என்கிறோம்.)

இலக்கியத்தின் வரலாறுபற்றிய அந்த அடித்தளம் ஸ்திரமானதாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதாகவும் அமைந்ததன் பின்னரே ஒரு முக்கிய வினா எழும்.

குறிப்பிட்ட சில இலக்கியவகைகள், இலக்கியப் பொருட்சிதை குறிப்பிட்ட சில காலகட்டங்களிலே ஏன், எவ்வாறு முதன்மையடைகின்றன?

இப் பிரச்சினை பற்றிய ஆய்வு எம்மை இலக்கியத்தினது வரலாற்றிலிருந்து இலக்கிய வரலாற்றுக்கு இட்டுச் செல்லும்.

(தமிழ் இலக்கிய வரலாறுபற்றி இக்கட்டுரையாசிரியன் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் நூலின் முதல் அத்தியாயத்தில் ஒருபகுதியே இக்கட்டுரையாகும்.)

⁴ வி. செல்வநாயகம் - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - யாழ்ப்பாணம் 1965
சி. பாலசுப்பிரமணியன் - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - நிருநெல்வேலி 1961
C. Jesudasan and Hepzibha Jesudasan } History of Tamil Literature - சென்னை -
Meenakshisundaram T. P. History of Tamil Literature -
அண்ணாமலை நகர் 1965

Kamil Zvelabli - The Smile of Murugan, The Hague 1973

With the

Best Compliments from,

MALAYAN CAFE

Contractor and suppliers of
University of Jaffna.
Thirunelvely

T'Phone: 8074 — JAFFNA.

புது உலகம் காண வாரீர்

கல்லூரி நூல்கள் தனைப்படித்தறிந்து

கஷ்டமுடன் ஒருவாறு பரீட்சை தேறிப்
பல்கலையும் அறிந்து நிற்கும் பண்டிதன்போல்
பாங்காக நடைபோடும் மகனே கேளாய்
நல்முறையில் நீ இனிமேல் வாழ எண்ணில்
நம்பிடுவாய் உன் உடலின் வலிமை தன்னை
எல்லோரும் உடல் உழைப்பை வெறுப்பாராகில்
எப்படித்தான் வருங்காலம் சோறுபோடும்.

முன்னோர்கள் பாடுபட்டார் வெயர்வை சிந்த
முறையாக வாழ்ந்தார்கள் வலிமையோடு
தன்வாழ்க்கை தனைத் தன்னிற் தங்கச் செய்து
தளராத நிம்மதியோ பெற்று வாழ்ந்தார்
பொன்போலும் காலமது இந்த நாளோ
புகலுதற்கே பெரும் வெட்கக்கேடு தப்பி
என்செய்வோம் எல்லாரும் உழைத்திடாது
அணுகின்றார் ஏதுமொரு பதவி தேடி.

உத்தியோகப் பொறுப் பேற்று விட்டால்
உடல் உழைப்பதனையே உதறித் தள்ளிப்
புத்திக்கே முழு இடமும் ஒதுக்கிவிட்டுப்
பகல் முழுதும் கதிரையின்மேல் வீற்றிருந்து
மெத்த மெத்த ஏதேதோ எழுதித் தள்ளி
மேனிதான் ஒருசிறிதும் வளைந்திடாமல்
சத்தின்று வாழ்க்கை தனை ஒட்டுகின்றார்
சஞ்சலந்தான் அவர் வாழ்வில் அதிகமுண்டு.

எல்லாரும் இவ்விதமே செய்வாராகில்
எப்படித்தான் உணவுடைகள் இவைகளோடு
நல்ல இளம்சந்ததியும் விருத்தி ஆகும்
நன்மகனே நீ இவற்றைச் சிறிது நோக்கில்
பொல்லாத பதவிகளில் மோகம் கொள்ளாய்
பொன்போல உன்நாட்டை ஆக்க எண்ணி
நல்லாக வியர்வைதான் நிலத்தில் விழ
நாள்தோறும் தவறாது ஏர்பிடிப்பாய்.
உழுதுண்டு வாழ்வதுதான் உயர்ச்சியென்று
உன்மனதில் நன்றாகப் பதியுமானால்
பழுதுதரும் பிறவற்றை நாடிடாமல்
பக்குவமாய் மண்வெட்டிதான் பிடிக்க
அழுதழுது தொழுநோய்கள் யாவும் ஓடும்
அப்போதுதான் தேகவலிவும் நேரும்
விழுதுவிடும் ஆல்போல வாழ்க்கை ஓங்கும்
விளங்கிடும் உன் திருநாடும் பெருமையோடு
வாழ்வதற்காய் வையகத்தில் வந்த நாங்கள்
வாழ்க்கைதனை நல்தோக்கோடொண்ட வேண்டும்
பாழ்ப்போன பதவிகளை நாடிடாமல்
பக்குவமாய் உடல்உள ஆன்மாவைப் பேணி
கூழ்எனினும் சுதந்திரமாய் உண்டு வாழ்வோம்
கூறிடுமவ் விற்பமெல்லாம் பெற்று வாழ்வோம்
கோழையராய் எந்நாளும் வாழலாமோ
கொண்டிடுவோம் புதுக்கோலம் புதுமை வாழ்வு
உழைப்பதற்கே முதலிடத்தை உதவி நன்றாய்
உடல்வருந்தி வெயர்வை விழ உழைத்துவாழ
அழைக்கின்றோம் வாலிபர்கள் உணர்ந்து பாரீர்
அன்புடனே புதுஉலகம் காண வாரீர்
மனழக்கும் நல்வெயிலுக்கும் பணியமாட்டோம்
மார்தட்டி ஏர் உழுது என்றும் வாழ்வோம்
தழைக்கட்டும் எம்வாழ்வு தழைகள் நீங்கித்
தாரணியில் புதுமையுடன் பொலிக வாழ்வு!

— எஸ். ஆர். மகேந்திரன்
முதலாம் குருட வர்த்தகபீடம்

*** நியு விக் ரே ஸ் ***

(குளிருட்டப்பட்டது)

☐ றெக்கோடிங் (B)பார்	☐ விற்பனை நிலையம்
☐ மின்சார வேலைத்தலம்	☐ காட்சிச்சாலை
☐ வீடியோ ரெக்கோடிங்	

எலக்ரோனிக் வாச், எவரெடி பற்றறிகள்

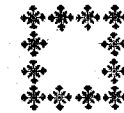

— வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள் —

23, மணிக்கூட்டு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7804

வண்ணத் துணியுகத்து
வளமார் வகையனைத்தும்
எண்ணம்போல் தேர்ந்தெடுக்க
ஏற்றதோர் எழிற்கூடம்.

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

63, 78, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: { 7169
8025

வரலாற்று உலோகாயுதம்

இ. முத்துத்தம்பி

மாக்கியம் மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது: (i) பொருளியல் (ii) அரசியல் (iii) தத்துவம். தத்துவரீதியான பகுதி முரணறுதல்கள் லோகாயுதம் (Dialectical Materialism) எனப்படும். இப்பகுதியிலிருந்து தோன்றி இதன் ஒரு அம்சமாகவும் விளங்குவது "வரலாற்று உலோகாயுதம்" (Historical materialism) அல்லது பொருளியல் ரீதியான வரலாற்று விளக்கமாகும். (Economic interpretation of history)

மாக்கியத்தின்படி வரலாறு தற்செயலாகத் தோன்றும் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டதல்ல; தெளிவாகக் காணக்கூடிய பாங்குடன் (Pattern) நடைபெறும் சமூக வளர்ச்சியெனலாம். இவ்வளர்ச்சியை மாக்கியம் விளக்கும்போது, "எதிரானவைகள் - போராட்ட வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது" என்று ஹெகல் கருத்துலகில் கையாண்ட முரணறுதல்கள் நெறியும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சமூக மனிதநுக்கிடையே முரணறுதல்கள் வகுப்பு - போராட்டமாக உருவெடுக்கின்றது.

சமூகமாக வாழும் மக்களிடையேயுள்ள உறவே வரலாறாகும்; என்றும் கூறலாம். ஒரு சமூகத்தில் நிலவும் உற்பத்தி முறையே அந்த உறவைப் பெரும்பாலும் நிர்ணயிக்கிறது. "உற்பத்திச் சக்திகளான"

இயற்கை வளங்கள், உழைப்பு, தொழில் நுட்ப அறிவு, கருவிகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவோருக்கும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் பலவித தொழிலாள வகுப்பினருக்கும் இடையிலான உற்பத்தி உறவு காலத்திற்குக்காலம் மாற்றம் பெறுகிறது. இதற்குக் காரணம் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தினாலும் கண்டுபிடிப்புகளினாலும் புதிய உற்பத்தி முறையும், புதிய வகுப்பினரும் தோற்றமளிப்பதாகும். உற்பத்திச் சக்திகளையும், உறவுகளையும் சேரித்து அவைகளைச் சமூக அமைப்பின் பொருளாதார அத்திவாரம் அல்லது கீழ்க் கட்டடமென்று மாக்கிஸ் அழைக்கின்றார்.

உற்பத்தி உறவுகள் மாறும்பொழுது "மேற்கட்டத்திலும்" அடங்கும் அரசியற்கோட்பாடு, தேவையில்கூட ஆட்சி முறை, சட்டம், தத்துவம், கருமநியாயம், மதம், கலை, இலக்கியம் ஆகியவையும் பொருளாதார அத்திவாரத்திற்கேற்றதாக மாறுகின்றன; ஆளும் வகுப்பினரும் உற்பத்திச் சக்திகளின் உரிமையாளர்களும் தாம் சமூகத்தில் நீதியான இடத்தை வகிக்கின்றனர் எனப்பதை மேற்கட்டடம் பிரதிபலிக்கச் செய்ய எத்தனிப்பர்.

உற்பத்தி முறையிலும் உறவிலும் மாற்றத்தைத் துரிதப்படுத்தும் காணிகளில் வகுப்புப் போராட்டம்

முக்கியமானது. "இதுகாறும் நிலைய சமூக வரலாறு வகுப்புப் போராட்ட வரலாறு" என்கிறார் மாக்கிஸ். உற்பத்திச் சக்திகளின் உரிமையாளர் எந்தப் பொருளாதார முறைமையினாலும் அதிதாரமுடையவர்களாய் ஏனையோரைச் சுரண்டுகின்றனர். சுரண்டுவோர்! சுரண்டப்படுவோர், ஆணையிடுவோர்! கீழ்ப்படியுபவோர் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தொடர்ந்து போராடுவதே புரட்சிகரமான மாற்றங்களுக்குத் துணையாய் நின்றுள்ளது. வகுப்பு வேறுபாடற்ற பொதுவுடைமைச் சமூகம் தோன்ற, வகுப்புப் போராட்ட முரணறுதல்கள் முடிவெய்தும்.

வகுப்புப் போராட்டத்தினால் ஒரு நாடு தொடர்ச்சியாக ஆண்டான் - அடிமைச்சமூகம், நிலச் சுவாஸ்தாரன் - விவசாயி சமூகமாகிய நிலமானியம், முதலாளி தொழிலாளி சமூகமாகிய முதலாளித்துவம் ஆகிய பொருளாதாரக் கட்டங்களுக்கிடாக முன்னேறிப் பின்முற்பகுதியில் சோசலிசத்தையும், இறுதியில் உன்னத பொதுவுடைமைச் சமூகத்தையும் சென்றடைகின்றதென்று வரலாற்று உலோகாயுதம் கூறுகின்றது. இந்தச் சரித்திரப் போக்குத் தவிர்க்க முடியாததொன்று.

முதலாளித்துவத்தின் முற்பகுதியில் அது முன்னைய பொருளாதாரக் கட்டங்களிலும் பார்க்க முன்னேற்றமானதாயிருக்கும். ஆனால் காலப் போக்கில் கூடிய இலாபம் பெறுவதற்காக இயந்திரங்கள் உற்பத்தியில் அதிகமாகப் பாவிக்கப்படும்; தொழி

லாளர் சம்பளம் குறைக்கப்படும்; வேலையற்றோர் தொகை பெருகும். எனவே, குறைந்த சம்பளம் பெறும் குறைந்தளவு தொழிலாளர்கள் உற்பத்திப்பொருட்களை முதலாளிகளுக்கு இலாபம் கொடுக்கும் விலையில் வாங்க முடியாது. இதனால் காலத்திற்குக்காலம் உற்பத்தி குறைக்கப்படும். சமூக உற்பத்திச் "சக்திகள்" பொதுநலனுக்காகப் பாவிக்கப்படமாட்டாது. இந்த அகமுரண்பாடுகள் முதலாளித்துவத்தை அழிக்கும் காரணிகளாகும்.

அவல நிலையில் தத்தளிக்கும் தொழிலாளர் முதலாளிகளுக்கெதிராகத் தங்களைத் தொழிற்சங்க ரீதியாக அமைத்துச் சுரண்டுவோரின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்வதே தங்களின் விமோசனத்துக்கான வழியென்று நம்பத் தலைப்படுகின்றனர். முதலாளிகள் பணமூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்தும், குடியேற்ற நாடுகளில் உற்பத்திப்பொருட்களை உயர்விலையில் விற்கும், அங்கிருந்து மூலப்பொருட்களைக் குறைந்த விலையில் வாங்கியும் பெற்ற அமோக இலாபத்தின் ஒரு பகுதியை தாம் - நாட்டு உயர் - பிரிவு தொழிலாளர்களுக்குச் செலியச் செய்து, சாதாரண தொழிலாளியின் புரட்சி மனப்பான்மைவைத் தடுக்கின்றனர். ஆனால், முதலாளித்துவ - ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தைச் சர்வதேசத் தன்மையுடையதாக்குகின்றது. முதலாளித்துவத்தின் குறைகளைப் போக்க வல்லரசுகள் தமது ஆதிக்க பாகங்களை விரிவாக்க எத்தனித்து யுத்தங்களில் ஈடுபடுகின்றன; தாம் நாட்டிலும் திரும்பவும் தலைதாக்கும்

அகமூரணபாடுகள் காரணமாய்ப் புரட்சிச் சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது! பாட்டாளிகளின் புரட்சி யுகம் வந்துவிட்டது!

ஜீவகுபாயத்திற்கு நாளாந் தம் உழைக்கவேண்டிய பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் வரலாற்று உலோகாயுத நுட்பங் களை விளக்கிச் சமூகப் புரட்சிமூலம் தங்களுக்கேற்ற பொருளாதார அமைப்பை ஏற்படுத்திவார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே தொழிலாளர் சார்பான அரசியல் கட்சிகள் பாட்டாளிகளுக்குத் தலைமை தாங்கித், தகுந்த சூழ்நிலை ஏற்படும் போது 'பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரத்தைப்' புரட்சி மூலம் ஏற்படுத்தி, ஆட்சிப் பொறியகத்தில் கொண்ட ஆதிக்கத்தின் மூலம் முற்பகுதியில் சோசலிசத்தையும் பின்னர் பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தையும் உருவாக்க வேண்டும்.

சோசலிசப் பருவத்தில் வேலைப் பிரிவும் சமமற்ற சம்பளமும் நிலவும். பொதுவுடைமைப் பருவத்தில் வேலைப்பிரிவு ஒழியும்; மக்கள் சுய நலனைத் துறந்து! வேலைசெய்வதே ஒரு இன்பமாகும்பேரது ஒவ்வொரு வரும் தம்மால் இயன்ற வேலையைச் சமூகத்துக்குக் கொடுத்துத் தமக்கு வேண்டிய உதவியைப் பெறுவர். சுரண்டும் வகுப்பினரின் பாதுகாவல

ளும் இருந்த அரசு வாடிவதகி மறையும்; புதிய மாசிலாச் சமுதாயம் தோன்றும்; பேருமளவுக்குச் சமத்துவம் உண்டு; மிக உயர்ந்த உற்பத்தி முறை நிலவும்; வேலையின்மை பொருளாதார மந்தம் என்ற பேச்சேயில்லை; குறைந்த வேலைநேரம், கலைகளில் கூடிய சடுபாடு, உண்மையான நாகரிக வாழ்வு, ஒற்றுமை, சுதந்திரம் அனைவருக்கும் உண்டு. இத்துடன் முரணுதருக்கம் முடிவடைகின்றது! மாஓ-சே-துங் இதில் திருத்தங்கள் செய்துள்ளதைக் காணலாம்.

மாக்கியத்தை எதிர்ப்பவர்களைப் பொருளியல் ரீதியான வரலாற்று விளக்கத்தில் குறைகள் காண்கின்றனர்; சமூகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண எத்தனிக்கும் எந்தக் கோட்பாட்டிலும் குறைகள் இருப்பது இயற்கையாகும்.

அதே நேரத்தில், மாக்கியசுக்குத்துக்கவி தெரடர்ந்து ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேல் மக்கள் மனதில் சிந்தனை அலைகளை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் காரணம் ஒன்றினாலேயே "பூதனாய்ப் பிறந்து, கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்து, மனிதனாக மரித்த கால் மாக்கிஸ்" வரலாற்றில் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்பது ஏற்கப்பட்ட தொன்றாகும்.

IMPORTERS OF ELECTRICAL GOODS

ELECTRICAL CONTRACTORS

&

DEALERS IN ELECTRICAL GOODS

JAFFNA ELECTRICALS,

6, STANLEY ROAD,

JAFFNA.

Phone: 7743

இது

நந்தவனமல்ல

ஆனால்

புதைத்த இடத்திலெல்லார்

பூத்துக் குலுங்கும்

புதுமை பூமி

இங்கே ஊட்டுந்தான்

சாதியின் மதமற்ற

சமதர்ம சமுதாயம்

சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது.

ஆசைகளால் நாய்ந்து

ஆடி அடங்கி

பாவிகளாய் மாண்டேர்

இங்கே ஆவிகளாய் அலைகின்றனர்

இதனால்

பகலின் இவனிச்சத்தில்

பாலையாய்த் தெரியும் இந்நிலம்

இரவின் பிடிக்குள்

இரகசிய மாளிகையாகின்றது.

இந்த நாட்டுக்கு சூடியேற

சிலர்

தற்கொலை விசாக்களைத்

தாமராக எடுக்கின்றனர்.

இந்தப் பூமியிலே

அறுவடையின்றியே

நாளளந்தம் பிணவிதைகள்

நாட்டப்படுகின்றன.

மனிதன் மேடையேற்றும்

வாழ்க்கை நாடகத்தின்

இறுதிக் காட்சி

இங்கேதான் முற்றுப்பெறுகிறது.

அவாகளுக்கும் ஆசையுண்டு

மால. சுசுமார்

(தமிழ் சிறப்பு 8ம் வகுடம்)

அந்த வீட்டின் முன்புறத்தில் ஒரு வாழை வானிப்பாக வளர்ந்து குலைபோட்டிருந்தது. அந்த வாழை வடியருகே ஒரு குடம். குடத்தினுடே ஞானம் உட்காந்திருந்தான். அவன் அருகே அவன்கொண்டிருந்த போட்டிருந்த பார்த்துச் சிரிப்பதுபோல காலையிலே ஒளியில் மினுமினுத்தான். ஆனால் அவன் சிரிக்கவில்லை. அன்றுதான் புதிதாக எல்லாவற்றையும் போல பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். வாழையைப்பார்த்து ஒருதரம் பெருமூச்சு விட்டான் ஞானம். பக்கத்தில் உள்ள கொட்டிலில் நின்ற பசு தன்னுடைய சிறு கன்றுக்குட்டியை நாக்கினால் நக்கி பாசமழையைப் பொழிந்துகொண்டிருந்தது. கனலும் தன் தாயிடம் உரிமையுடன் முட்டி முட்டிப் பாலைக் குடித்துக் கொண்டிருந்தது. தாய்ப்பசுவின் முகத்தில் ஒரு பாசம், பரிவு கன்றின் முகத்தில் ஆர்வம், ஆசை நிரம்பி வழிந்தது. கன்று தன் முலைகளில் முலைக்காம்புகளில் முட்டிமோதுவது தாய்ப்பசுவுக்கு இன்பம் அளித்திருக்க வேண்டும். லேசாகக் களைத்துக்கொண்டு தன் தாடையினால் செல்லமாகக் கண்ணைத் தட்டிக் கொடுத்து மேலும் தன் அன்பை ஆர்வத்துடன் ஆசையுடன் சொரிந்தவண்ணம் இருந்தது. அந்த இனிய காலையிலே அந்த அந்நிகழ்ச்சியையே வைத்தகண் வாங்காமல்

பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஞானத்தை கோழிக் கூட்டினுள் இருந்து கொக்கரித்த சத்தம் அவனைத்திசை திருப்பி யிருக்கவேண்டும். கோழி தனது ஏழு குஞ்சுகளுடனும் அவற்றிற்கு இன்று உணவு தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமே என்ற கவலையுடனும் குப்பை மேட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. மேலே ஏதோ ஒரு பெரிய நிழல் தெரிவதை உணர்ந்து கொண்ட தாய்க்கோழி பரபரப்படைந்து குஞ்சுகளையெல்லாம் தன் செட்டைக்குள் போர்த்தி மறைத்துக்கொண்டது. மூன்று நாளுக்கு முறை வட்டமிட்ட “ஆவா”தான் இவ்விடத்தில் சுற்றுவது பயனில்லை என்று எண்ணியோ என்னவோ தனது கவனத்தை வேறுபக்கமாகத் திருப்பிக்கொண்டது. ஆனால் இந்தக் காட்சிகளெல்லாம் ஞானத்தின் மனத்தில் பலமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அவன் முகம் அந்த இனிய காலையிலேயும் காய்ந்து கறுத்து மரக்கட்டை போல் காட்சியளித்தது.

வீட்டுக்குள் இருந்து அப்பசுவின் குரல் “ஞானம்... ஞானம்...” என ஒங்கி ஒலித்தது. அப்போதுதான் தான் இன்னும் பார்த்திரும் தேய்க்க வில்லையே! அப்பாவிற்கு தேவீர் ஊற்றிக் கொடுக்கவில்லையே! என்ற பதை உணர்ந்து “அப்பு வட்டில் செப்பு பூசிறு வாறன்” என்றுபதில்

கூறினான். அடுக்கோயில் தேனீர் ஊற்றுவதற்காகப் பாத்திரத்தில் வைத்த நீர் கொதித்துக் கொதித்து குமிழிகளை ஆவியாக்கிக்கொண்டிருந்தது. அவன் ஆசைகளைப்போல, அவசர அவசரமாகப் பாத்திரங்களைத் தேய்த்து முடித்து ஞானம் மீண்டும் அவசரமாகத் தேனீரை ஊற்றித் தன் தகப்பனுக்குக் கொடுத்தான்.

அக்காவின் கல்யாணம் முடிந்து கிட்டத்தட்ட பத்து வருடங்கள் பறந்தோடிய பின்பும் ஞானத்திற்கு இன்னும் திருமணம் நடைபெறவில்லை. அடிக்கடி தன் வயதைத் தனக்குள்ளேயே தன் கைவிரல்களை மடித்துத் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்வான். இன்றும் தன் வயதை எண்ணிய அவளுக்கு என்றும் இல்லாத ஒரு ஏக்கமும் விரக்தியும் வேகமும் அவள் மனதை ஆக்கிரமித்தது. தன் வயது இப்பொழுது முப்பத்தைந்து என்பதை, நினைக்க! நினைக்க! அவளுக்கு அழகை, அழகையாக வந்தது. அப்பாவுக்கு முன் தன் கவலைகள் எதையும் தன் துணைபங்கள் எதையும் துயரங்கள் எதையும் எந்தவகையிலும் காட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற உறுதியுடன் தன் காரியங்களைச் செய்தான்.

அன்று தனக்குள் எண்ணி எண்ணியே இடிந்து கொண்டிருந்த அவள் மனம் ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தது. மழமழவென தன் வீட்டு வேலைகள் யாவற்றையும் செய்து கொண்டிருந்த ஞானத்தை பக்கத்து வீட்டுத்தோழி வதனா "இன்று வெள்ளிக்கிழமை வாரியாடி கோயிலுக்குப் போவம்" எனக் கேட்டாள். தோழியின் கோரிக்கைக்கு "எனக்

கேள்வடி கோயிலும் குளமும் நீ போ நான் வரல்" என்று கூறி, வீட்டு தன் வேலையில் அதாவது தீபாவளிப் பண்டிகைக்கு ஊரார் தைக்கக் கொடுத்திருந்த துணிகளைத் தைப்பதில் ஈடுபட்டாள். அவள் எண்ணம் தன் வாழ்க்கைப்பற்றியே கற்றிச்சுற்றிச் சுழன்றுகொண்டிருந்தது. "என் வாழ்க்கைமட்டுமல்ல இந்த சமுதாயத்திலே உள்ள எத்தனையோ ஆயிரம் பெண்களின் வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற நியதியை நான் அழகானவளிலேத்தான். என்னாலும் அவ்வளவு குருபியானவளா? என்னுடல் மற்றவர்களைவிடப் பெரியதுதான். ஆனாலும் என்னைவிட எத்தனையோ பெரிய தோற்றத்தினை உடையவர்கள் கல்யாணம் முடித்து இந்த ஊரில் தங்கள் பிள்ளை குட்டிகளுடன் சுகமாக வாழவில்லையா? என்னைப் பெண்பார்க்கவந்த மாப்பிள்ளைகளெல்லாம் ஒரே காரணம் நான் பெரிய உடம்புக்காரியாம். இது என்னால் ஏற்க முடியாத என்னால் என்ன, அறிவு பூர்வமாக சிந்திக்கும் எவராலுமே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பெரிய உடம்புக்காரியென்றால் அவளால் வாழ்க்கை நடத்த முடியாதா! இவையெல்லாம் போலிக் காரணங்கள்! சாட்டுக்கள்! மழுப்பல்கள்! என்போன்றவர்கள் எல்ல இந்தகைய போலிக்காரணங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர்கள் மறுப்பதற்குக் காரணம் எவ்விதம் போதிய பணம் இல்லை. இருக்கும் சொத்து அப்பாவிற்கு ஓர் வண்டியும் மாடும் என், கழுத்தில் ஒரு இரண்டு பவுண் சங்கிளி-இவ்வளவுதான். எங்கள் சொத்து நாங்களும் இண்டைக்கு ஐந்தேக்கர்

நீர்ப்பாய்ச்சல் காணியுடனும் போடப்பட்ட நகையுடனும் பத்தாயிரம் ரூபா பணத்துடனும் இருந்திருந்தால் திருமணத்திற்காக இப்படி ஏகிகித் தனிக்கத் தேவைபுல்ல. அழகில்லை என்றால் அவளிடம் ஆசைகளும் தாபங்களும் இல்லை என்ற அர்த்தம். பணம் இல்லை என்றால் அவளுக்கென்று சொந்த விருப்பங்கள் இல்லை வேட்கைகள் இல்லை யென்று அர்த்தம். எத்தனையோ ஆசைகள் கனவுகள் என் இதயத்திற்கு உள்ளேயே எழுந்து என் இதயத்திற்கு உள்ளேயே அடங்கிப்போகின்றன. என் இதயம் ஒரு வேளைவிதிபோன்று எரிந்துகொண்டிருக்கிறதே அந்த வேள்வித்தியில் எத்தனையோ ஆசைகள் ஏக்கங்கள் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகிக் கருகிப்போய் விடுகின்றதே" எனத் தனக்குள்ளாகவே அவள் அங்கலாய்த்துக் கொண்டாள்.

பக்கத்து வீட்டுச் செல்வத்தின் புருசன் தெய்வேந்திரன் ஒருவர் தான் அவர்கள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வந்து போபவர். அவர், அவர்கள் வீட்டிற்கு வரும்போதுதான் அவள் சந்தோஷமாகக் கதைப்பாள். சில நிமிடங்களாவது தன் கவலைகளை மறந்து இருப்பாள். அன்றைக்கும் எப்படியும் பக்கத்து வீட்டுத் தெய்வேந்திரன் ஒருவர் அவருடன் சில விடயங்களை மனத்திறந்து பேசலாம் என எண்ணி எதிர்பாரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் எதிர்பாரிப்பு வினா இல்லை. வாசலில் "தனியாசலம் அண்ணை..... தனி யாசலம் அண்ணை..." என்ற குரல் கேட்டு தள்ளிக் குதித்து வாசல்

பக்கம் வந்தாள். தெய்வேந்திரனுக்கு முப்பத்தைந்து வயதிருக்கும். அவளோடு பாடசாலைில் ஒன்றாகப் படித்தவர் மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தந்தை "உங்கட அப்பா இல்லையா அவரைத்தான் பாரிக்க வந்தான். போயிற்றுப் பிறகு வாறன்" என்று கூறிக்கொண்டு போவதற்குத் திரும்பிய தெய்வேந்திரனை "நான் உங்களோட தனியாகக் கொஞ்ச நேரம் கதைக்கணும். அப்பவும் இல்லை என்று இழுத்தாள். அவளின் கோரிக்கையை மறக்க முடியாதவனாக தெய்வேந்திரன் படலையைக் கடந்து வீட்டிற்குள் போடப்பட்டிருந்த சாக்குக் கட்டித் தில் அமர்ந்து கொண்டான். அவள் அந்தக் கூடத்தின் வலப்புறச் சுவர் ஓரம் சாய்ந்த வண்ணம் "நீங்க ஒருவர்தான் என்னை மனம் விட்டுப் பழகிறவர் என்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு உங்களைப் பல விஷயங்கள் கதைக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்" என தன் பேச்சை ஆரம்பித்தாள். "தெய்வேந்திரன் ஆச்சரியமாக அவள் முகத்தைப் பார்த்தார். அவள் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே இருந்தாள் "நான் இந்த உலகத்தில் இருப்பதில் எந்த பிரயோசனமும் இல்லை. இருந்தென்ன இறந்தென்ன என்கிற நிலைக்கு வந்திட்டன். எல்லாப் பெண்களுக்கும் இருக்கிற ஆசைகள், தாபங்கள், ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள் எனக்கும் இருக்கின்றன ஆனால் என்னைப் பெண்பார்க்கவந்தவர்கள் யாருமே இதைப் புரிஞ்ச வங்களா இல்ல. பலரும் பலவிதமான காரணங்கள் கூறிக்கொண்டு செல்கின்றனர். எத்தனையோ படித்தவர்கள் அறிவாளிகள் இந்த ஊரில்

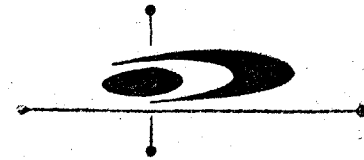
இருக்கிறார்களே. படிச்சாக்கள் கூட என்னை வெறுக்கிறார்கள். சிலபேர் கம்யூனிசம் என்றெல்லாம் பேசு ருக்க ஏன் நானும் அட்வான்ஸ் மெவல் வரை படித்தவன் தானே. எனக்கும் கம்யூனிசம் சோசலிசம் என்பனபற்றித் தெரியும். ஏன் நீங்க லும் படித்தவர். உங்களுக்கும் இதைப்பற்றி யெல்லாம் தெரியும். சோசலிசம், கம்யூனிசம் கதைக்கிற ஆக்கள்ள யாராவது என்னை ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா? என்ற நிலை இந்த ஊரில் உள்ள படித்த படிக்கிற ஆம்பிளிகள் எல்லாருக் கும் தெரியும். இவர்களின் யாராவது என்னைக் கலியாணம் முடிக்கத் தயாரா இருக்கிறார்களா? அப்படி யானுமே இவை என்பதுதான் என்ற அபிப்பிராயம். தனிய வாஸ்பிகளில் மாத்திரம் பழியப்போட முன் வரல்ல. அந்த வாஸ்பிகள் உண் டாக்கிய இந்த சமுதாயத்தின் மீது தான் என் கோபமெல்லாம் என் னைப்போல எத்தனையோ ஞானங் கள் இந்த சமுதாயத்தில் சம்பிர தாயங்களை எதிர்த்து வாழமுடியா மல் மடிந்து போய்விட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருத்தியாக மாற விரும்பவில்லை. நான் பள்ளிக்கூடத்தினை படிக்கிற போதும் சரி பிறகும் சரி எந்த ஒரு ஆன் பிள்ளையையும் தொட்டு அறி யாதவன் எந்த ஒரு ஆண் பிள்ளை யின் கையும் என் மேனியில் பட வில்லை. ஆனால் ஒரு ஆணின் சுகம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என் பதை நானே கற்பனை பண்ணிப் பார்த்திருக்கிறேன். சிலவேளை அந்த நினைவுகளில் நான் என்னையே மறப்பதுண்டு. திருமணம் என்ற அகிலோக்கப்பட்ட சடங்குகூட மாற

திரம் ஒரு பெண் ஆணின் சுகத்தை பெறவேண்டுமென்ற நியதியில்லை. இன்று திருமணம் இல்லாமலேயே பல பெண்கள் ஆணின் சுகத்தை அணு அணுவாக அனுபவித்திருக் கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் அவர் கள் மாறியதற்குக் காரணம் வெறும் வக்கரித்த பால் உணர்வுதான் என்று நாம் காரணம் கற்பித்துவிட முடியாது. அவர்களுக்கேற்பட்ட ஏமாற்றம் விரக்தி என்பவைகள் தான் ஏன். என்னையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். திருமணம் என்ற ஒன்று என் வாழ்க்கையில் இனி மேல் ஏற்படாது என்பதை உணர்ந்தே ஒரு முடிவுக்கு வந்துள் னேன்" என தனது நீண்ட பிர சங்கத்தை நிறுத்தினான். அவள் சொல்லாதையே கேட்டுக்கொண் டிருந்த தெய்வேந்திரன் ஒரு தரம் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு "ஞானம் நீ சொல்கதையெல்லாம் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நீ யென்ன முடிவெடுத்திருக் கிறியோ அதை. இன்னும் நீ சொல்ல யில்லை. மருந்து குடிச்சி சாகப் போறியோ?" எனக் கேட்டான். ஞானம் இப்பொழுது தெய்வேந் திரத்தை வெறிக்கப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இருவரிடையே யும் மௌனம் திடீரென பயங்கர மரகச் சிரித்தான் பைத்தியக்காரி யைப்போல. ஒரு வகையில் ஞான மும் பைத்தியக்காரி தானே! சிரித்த அவன் தன் சிரிப்பை நிறுத்திவிட்டு மீண்டும் கதைக்கத் தொடங்கினான். "நான் சாகிற துக்கு அப்படியொன்றும் பெரிய கோழையில்லை, திருமணம் முடிக்க

காமனே ஒரு ஆணின் சுகத்த அனு பவித்து வாழ முடிவு செய்திட்டன். அந்த ஆண்மகன் நீங்களாத்தான் இருக்கணும் என்று என்விருப்பம். என்சுகத்திற்காக என் ஆசைகளை தீர்ப்பதற்காக என் இன்பத்திற்காக நீங்க இதற்கு உடன் பட்டோணும். நீங்க மறுப்புத்தெரிவிக்க மாட்டீங்க என்று எனக்குத் தெரியும். அந்த நம்பிக்க பூரணமா இருக்கு" தெய் வேந்திரத்தின் முகத்தில் முத்து முத்தாக வேர்வை யோடிக்கொண் டிருந்தது. அவன் இப்படி எதிர்பார்த் திருக்கவில்லை. அவளின் கோரிக்கைக்கு மறுப்பு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தான். பலதடவை எத்தனித்தான், ஆனால் அவனால் முடியவில்லை, மௌனமாக இருந்த அவன் அவள் கோரிக்கைக்குச் சம் மதம் தெரிவிப்பவன்போலத் தலை யசைத்துவிட்டு வெளியேறினான்.

ஊர் முழுவதும் உறங்கியதற்கு அறிகுறியாக ஆங்காங்கே நாய் களின் ஊழைச் சத்தம், பக்கத்துக் காட்டில் உவள நரிகளின் ஆரவாரம் இரண்டும் இடையிடையே எழுந்து இரவின் நிசப்தத்தைக் கலைத்தவண் ணம் இருந்தன. ஞானம் கொலைப் புறம் வழியாக வீட்டுக்குப் பின்புறம்

உள்ள போய்க்ைத் தோட்டத்திற்கு வந்தான். வானத்தில் சலனமற்ற நட்சத்திரங்களின் சஞ்சாரம் அவள் மனதைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும். வானத்து நட்சத்திரங்களை ஒவ்வொன்றாக எண்ணிக்கொண்டிருந் தான். சிறுவயதில் தாய் உணவூட் டும்போது, ஒவ்வொரு நட்சத்திர மாசக் காட்டி அது அச்சுவினி, இது பரணி, ஆறு நட்சத்திரங்களுக்கு அருகே இருப்பது அருந்ததி எனக் காட்டிய ஞாபகம். ஒருகணம் தாயின் நினைவு; அருந்ததியைப்பற்றித் தாய் சொன்ன புராணக் கதையும் அவள் ஞாபகத்தில். வானத்தை நோக்கி யிருந்த அவள் தலை நிமிர்ந்தபோது போய்க்ைத் தோட்டத்தின் குோட்டுப் புற வாசலால் தெய்வேந்திரன் வரு வது தெரிந்தது. அவன் உருவம் அவளை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவன் அவளருகே நெருங்கநெருங்க அவள் உள்ளத்திலும் உடலிலும் இனம் புரியாத ஒரு உணர்ச்சி பொங் கிப் பாய்வதை உணர்ந்தான். இத யம் வேகமாக அடித்துக்கொண்டே யிருந்தது. அவன் இப்போது ஞானத் தின் பக்கத்தில். இரு உருவங்களும் ஓர் உருவமாகச் சங்கமமாயின. அவள் ஆசையுடன் அவனை அணைத்துக் கொண்டாள்.

With the
best compliments from

V
S M A C S

10 & 12, BAZAAR LANE,
JAFFNA.

இவர்களும் மனிதர்கள்...

நாள் முழுதும் பட்டினி கிடக்கும் ஊழியன் ஒருவன் தேநீரை
லஞ்சமாகப் பெற்றான் என்று நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டு
ஆயிரக்கணக்கில் அன்பளிப்புப் பெறும் உயர் அதிகாரிகள்....

காலம் கடந்த 'குழந்தை உணவை' புத்தம் புது ஸ்டிராக்
என்று விளையும் வர்த்தகர்கள்....

தங்கள் பிள்ளைகளை பிரபல்யம் பெற்ற கல்லூரிகள் — பேர்
பெற்ற ரியூட்டரிகட்கு அனுப்பிக்கொண்டு ஊரார் பிள்ளை
களை கிராமப் பள்ளிகளில் படிக்கவற்புறுத்தும் ஆசிரியர்கள்....

இருபது ரூபா பெறுமதியற்ற மருந்துக்கும் வைத்திய
சேவைக்கும் இருநூறு ரூபா 'பில்' எழுதும் தனியார் வைத்
தியக் கலாநிதிகள்....

உயர் மட்டத்தில் உள்ளவர்கட்கு மனிதாபிமானத்தைக்
காட்டி ஏழை எளியவர்கட்கு சட்ட வியாக்கியானம் செய்
யும் அரச சேவையாளர்கள்....

முப்பது ரூபா ஜீவனும்சம் கோரும் அபலை பெண்ணிடம்
நூற்றுக்கணக்கில் களை கேட்கும் சட்டத்தரணிகள்....

தன் சகோதரி தவிர்ந்த ஏனையவர்களின் சகோதரிகள் எல்
லேரையும் கண்களாலேயே கெடுக்கின்ற வாலிபர்கள்....

தெருச் சண்டையைக் கண்குளிர்ச்சியாகக் கொள்ளும் சமா
தானப் பிரியர்கள்....

காதலியிடமே சீதனம் கேட்கின்ற காதலன் என்ற பங்
குடைமை வியாபாரி....

எழுத்தில் — பேச்சில் மலரின் மணத்தையும், எண்ணத்தில் —
மூச்சில் இதழின் ஸ்பரிசத்தையும் விரும்பும் உபதேச எழுத்
தாளர்கள், அவர்களைக் கொண்டாடும் வாசகர் கூட்டங்கள்....

பெண்களின் சமத்துவத்திற்குக் குரல் கொடுத்துவிட்டு, மனை
விக்கு உரிமை மீறல் குற்றப் பத்திரம் படிக்கும் சமதர்மக்
கணவர்கள்....

சாமிக்கும் பக்தனுக்குமிடையில் நின்று கலரி, பல்கனி டிக்
கட்விற்கும் குருக்கள்கள், ஐயர்கள்....

இவர்கள் எல்லோருமே மனிதர்கள்தான், அதாவது உரு
வத்தில்!

— சி. ஞானேஸ்வரன்
(இரண்டாம் வருடம், பொருளியல் சிறப்பு)

நாகரீகத்தில் உண்மையான பொருளைப் பார்த்தோமே
யானால் அது தேவைகளை பெருக்குவதில் இல்லை என்பதும்
தாமசாகவே முன்வந்து தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்வதி
லேயே இருக்கிறதென்றும் தெரியவரும்.

— காந்தி அடிகள்

பொருளுமையப்பற்றி பயந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில்
பொருளுமையான விறகை நெருப்பு எரித்துக் கரித்துச் சாம்ப
லாக்கிவிடுவதைப் போன்று நன்மைகளை விழுங்கிவிடக்
கூடியது.

— நபி

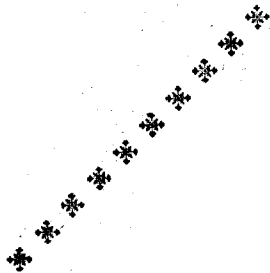
வைகறைப் பூக்கள்

தெடுநாளின்பின் சன்னலைத்திறந்தேன்.
இனிய வசந்த இனைய ஞாயிறின்
புத்தொளிதன்னை எதிர்கொள்வதற்காய்
துன்பச் சிலந்தி வலைகள் சிதைய
தாசுகள் கனக்கும் சன்னலைத் திறந்தேன்.
எங்கும் எங்கும் மலர்கள் சிரித்தன.
எங்கும் எங்கும் பரவி நிறைந்த
வசந்த நாளின் வைகறைச் செக்கல்
இருளின் தீட்டை புனிதம் செய்தது.
மனிதனை விடவுமோர் மகத்துவமுண்டோ.
வாழ்வை மிஞ்சுமோர் இழப்பும் உண்டோ.
நினைவின் விரல்கள் ஓயாதுருட்டும்
விரக்தி மணிகளின் செபமாலையினை
பாதாளத்துள் வீசிஎறிந்தேன்.
நொருங்கிப்போன ஊர்களின் நடுவில்
நொடித்துப்போக மறுத்து நிமிர்ந்த
மட்டக்களப்பு மானிடன் போல
என்னையுமுணர்ந்து குதூகல மடைந்தேன்,
புத்துணர்வோடு தென்றலை நுகர்ந்தேன்.
எங்கேயந்த வாணம்பாடி.
அடைத்துக் கிடந்த என் அறையின் வெளியே —
பள்ளி எழுச்சி பாடிய பறவையே
இதோ இதோ எனது கதவுகள் திறந்தது;
சுடன் பூங்கா நடுவில் அமர்ந்து
விலகிகப்பட்ட கனிகளைச் சுவைப்போம்.
எமது வைகறை ஒளியைத் தடுத்தால்
கையங்கிரியின் மருப்பையும் தகர்ப்போம்.

வ. ஐ. ச. ஜெயமாலன்

With the best compliments from:

YOKU TRADING Co.,

GENERAL MERCHANTS

284, Hospital Road, JAFFNA.

T'Phone 7727

ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன

★ கதை	★ கவிதை
★ கட்டுரை	★ துணுக்குகள்

முதலியன வரவேற்கப்படுகின்றன.

ஆக்கங்களை அனுப்பவிரும்புவோர் பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்புக.

ஆசிரியர்
“அக்கினிக்குஞ்சு”
சிவன்கோவில் வீதி,
திருநெல்வேலி தெற்கு
திருநெல்வேலி

சிறுகதை, கவிதை, துணுக்குகள் இப்படி அமையட்டும்!

- i) பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பவற்றினை தழுவுவண்ணம் அமைய வேண்டும்.
- ii) கதை, கவிதைக்குரிய சமூகக்களம் சிறப்பாகப் பேணப்பட வேண்டும்.
- iii) மனித நாகரிகத்தை முன்னெடுத்துச் சொல்வனவாக அமைய வேண்டும்.
- iv) கதை, கவிதைகள்
  - a) பொருள் (கரு)
  - b) ஆற்றல்
  - c) பிரச்சினையைக் கூறுவதன் ஊடாகப் பிரச்சினைக்கான தீர்வினை கூறல், என்பனவற்றின் கூட்டு மிகவும் விரும்பப்படும்.
- v) எந்த ஒரு ஆக்கமும் சமுதாயத்தில் ஓர் விழிப்புணர்வினை நிச்சயமாக ஏற்படுத்தும், பயனுடையதாகும் என்று கண்டாலே அவை தரமானதாக விளங்கப்படும்.
- vi) எந்த ஆக்கங்களும் தனியொரு நபரைச் சாடுவதாகவோ தேவைக்கதிகமாகப் போற்றுவதாகவோ தோன்றின் அவை, நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.
- vii) உண்மைச்சம்பவங்களாயின் உரியோரிடம் தக்க சான்றிதழ்கள் பெற்றுத் தரப்படவேண்டும்.

“அட்டைப்படம் சொல்கிறது”

எந்த ஒரு பிரஜையும் உலகில் பிறக்க உரிமை இருந்தாக: ஏன் வாழ உரிமையில்லை? பூமியில் ஏதோ ஓர் இடத்தில் தாயின் வயிற்றில் இருந்து பிறக்கும் குழந்தைக்கு பூமியில் எந்த இடத்திலும் வாழ உத்தரவாதம் இல்லாதவர்களை நாம் காண்கின்றோம்.

இந்நிலை எதனால் ஏற்பட்டது என்பதற்குக் காரணம் பல சொல்வீ; தப்பிச் செல்வோர். காரணம் ஒன்று, முன்னை வினைப் பயன் என்பாள். இறைவன் விட்டவழி என்பார். நாம் தனித்து இவர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்பர் சிலர். யாழ்ப்பாணத்து வீதிகளிலே வர்த்தக நிறுவன முகப்புகளிலே, தாழ்வாரங்களிலே, எத்தனை குடும்பம்... .. “நகரம் அசுத்தமாகிவிடும் அவர்களை வெளியேற்று” என்று ஓர் குரல். அசுத்தமான அமைப்பில் இது பெரிய அசுத்தமில்லை. இது மனித சமுதாயத்திற்கே வெட்கக் கேடான விடயம். இவர்கள் எந்த இனம், என்று கேட்கிறீர்களா? மனித இனம். இவர்கள் எந்தமொழி பேசுபவர்கள் என்று கேட்கிறீர்களா? அவர்கள் புலன் உணர்த்தும் மொழியில்.

வி. பி. சிவநாதன்
உதவி/விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

Un Forgetable Name in
JAFFNA

“SUBHAS”

- ★ Tourist Hotel
- ★ Cream House
- ★ Modern Cafe
- ★ Bakery

செட்டியாசி அச்சம்: வாழப்பாண்டி.